OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

4/2019

OCHOZ JAKO ŽIVOTNÍ STYL

- Dozvuky podzimních akcí
- Pestré aktivity našich sousedů
- Výlet do Slovinska

OCHOZ U BRNA
z lesů a vápna zrozená

Ročník XXIV

Naša Ochoz
www.ochozubrna.cz

REKONSTRUKCE SOKOLOVNY

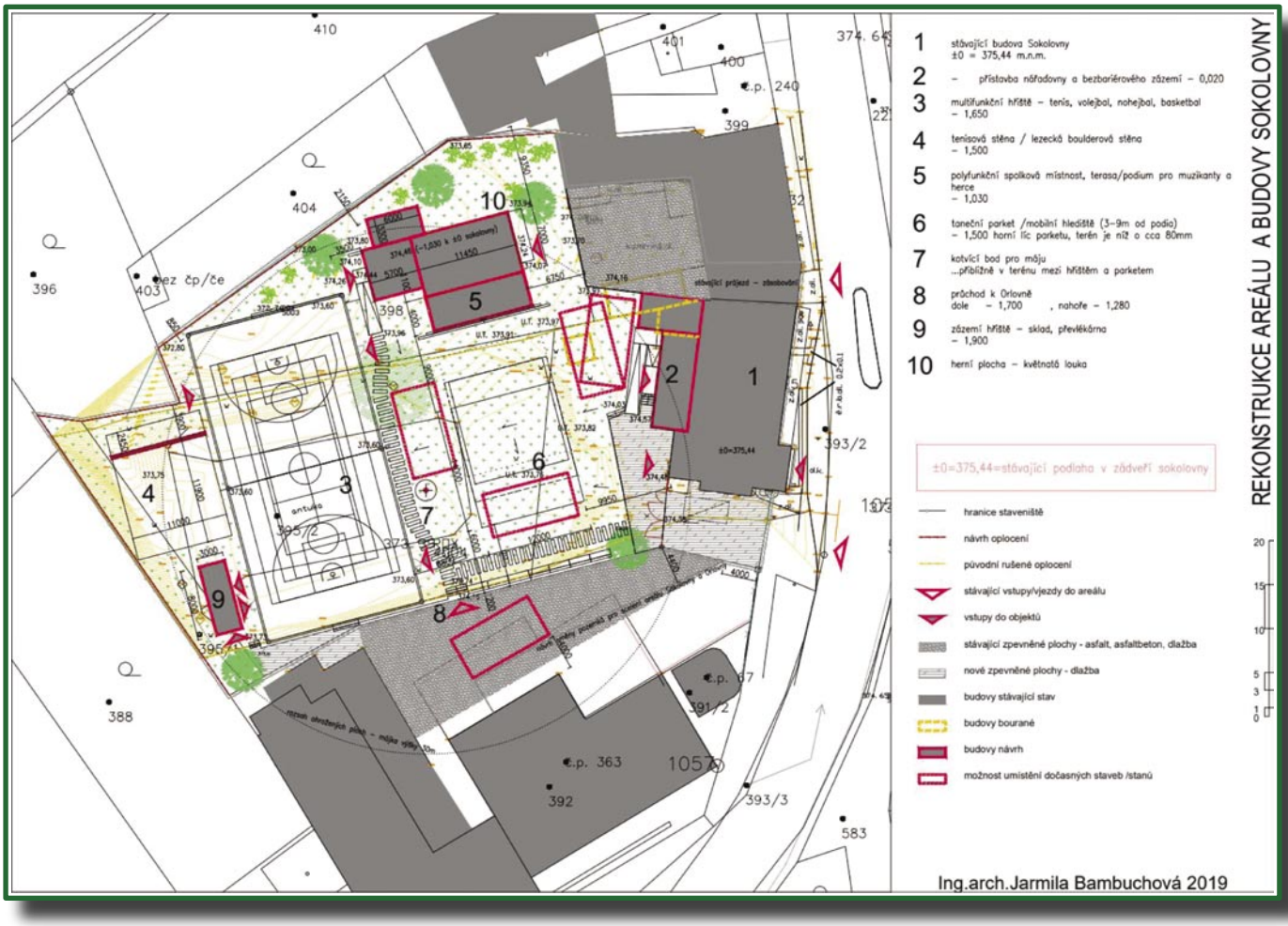

Milí Ochozáci,

na stránkách posledního letošního zpravodaje najdete tolik různých inspirací, jako kdybyste přečetli několik běžných lifestylových magazínů. Možná to bude tím, že být Ochozákem – to už začíná být celkem solidní nadupaný životní styl! Posuďte sami:

Hospodyňky můžou ocenit recept na vítěznou dýňovou polévku od Gabči Skývové, která kulinářsky ovládla letošní Dýňobraní.

Sportovci nechť už teď trénují na další ročník Ochozské tretry, protože podle ohlasů a fotek – ten první běh byl excelentní! Kdyby někdo nevěděl jak a kde, v minulém čísle byl o běhání rozhovor, ve kterém najdete pár dobrých rad a tipů.

Kdo miluje lesy, měl by číst rubriku Lesinky. A hlavně využít nabídku kurzu Lesní mysl, která dokáže vnést do života kýbl harmonie a fůru zklidnění.

V každém pořádném časopise musí být nějaký dobrý rozhovor s umělcem. I my ho máme díky Terce Kučírkové a její spisovatelské prvotině Cestovatelská krev.

Kdo chce být Ochozák jak poleno, měl by zatočit s odpadem. Nejen proto, aby ušetřil peněžence a obecnímu rozpočtu, jak jsme si četli v minulém čísle, ale aby si mohl užívat Saaczechů, skvělého nápadu dvou mladíků, z nichž jeden je taky „náš" – Kuba Sapák.

Teď už snad chybí jen rady na nové trendy v líčení a módní policie. To se ale hodnotí těžko, když je všude kolem takových krásných holek a kluků, kteří se dokáží obléct v to nejvzácnější, co tu máme – v ochozské kroje. Nádherně tančí a ještě jim to tak proklatě sluší... Tady bulváru pšenka nepokvete, samé palce hore!

A co fotoromán? Ty máte určitě v telefonech a mobilech, tak doufám, že jste je poslali do fotovýzvy a najdeme je v novém ochozském kalendáři.

To a mnohem více v našem supr kůl časáku (avšak s poněkud fádním oficiálním názvem) Ochozský zpravodaj.

Hezký zbytek roku přeje

Aneta **Vidurová**
šéfredaktorka zpravodaje

P.S. Další číslo Zpravodaje vyjde **v novém harmonogramu** – až na začátku března (dále pak na začátku června, září, prosince). Budeme uzávěrky posouvat o měsíc, abyste lépe mohli informovat o akcích plánovaných i minulých. Takže od příštího roku tu jsou uzávěrky: **10.2., 10.5., 10.8., 10.11.** Těšíme se na vaše příspěvky – jen houšť!

OKAMŽIK: BÍLÁ KRÁSA

Tato fotka vypadá dost nenápadně a pokud někdo nemá sociální sítě, tak ji ani neměl šanci spatřit. Přitom kolik úsilí členek spolku Ochozské ženy za ní stojí! Díky pečlivé a titěrné práci těchto šikovných dam se rozrostl počet jupek, ve kterých můžou naše krásná děvčata chodit v kroji, o dalších pět kusů. Počet dětí, které se zapojují do průvodu i nácviku tanců, totiž stále roste. A možná nevíte, že je šijí právě Ochozačky za peníze utržené například z prodeje výrobků na velikonočním jarmarku. Velké díky za to, šance na udržení této nádherné tradice roste čím dál víc – také díky vám, milé Ochozské ženy, i díky všem, kdo si kupují jarní dekorace na Velikonočním jarmarku!

(ata)
Foto: spolek Ochozské ženy

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Periodický tisk územního samosprávného celku

Vychází čtvrtletně
Ročník XXIV – listopad 2019

Evidenční číslo přidělené Ministerstvem kultury CR: E 10075

Vydává obec Ochoz u Brna, 66402 Ochoz u Brna č. p. 17; IČ: 00282243
tel. 544 212 720, fax: 544 216 390
Odpovědná šéfredaktorka: Aneta Vidurová, zpravodaj@ochozubrna.cz
Redaktoři: Hana Šedá
Technická realizace: Miroslav Ryšavý
Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak
Tisk: ARTRON DESIGN s. r. o., Vackova 90, 612 00 Brno
Foto na obálce: Richard Bouda
Časopis je vydáván podle stanov schválených Zastupitelstvem obce Ochoz u Brna. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si **vyhrazuje právo příspěvky upravovat,** případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Toto číslo vyšlo 3. 11. 2019, náklad 550 výtisků. ZDARMA.
Uzávěrka příštího čísla je 10. 2. 2020.

www.ochozubrna.cz

SLOVO **STAROSTKY**

Milí spoluobčané,

do rukou se vám dostává poslední letošní číslo zpravodaje, i v tomto mi dovolte shrnout v několika řádcích, co se v obci událo a co nás čeká.

SOKOLOVNA A JEJÍ AREÁL

Prostory, na které se v nedávných měsících upínala hlavní pozornost zastupitelstva, spolků a dalších občanů naší obce. V červnu bylo vysoutěženo zpracování projektové dokumentace Ing. arch. Jarmilou Bambuchovou, brněnskou architektkou, která se v letních měsících snažila zapracovat do studie areálu Sokolovny maximum vznesených požadavků obce a spolků tak, aby prostory, které v budoucnu vzniknou, dávaly maximální možnost využití. To vše při zachování umírněného rozpočtu. Na vnitřní straně obálky si můžete prohlédnout dispoziční rozmístění do budoucna plánovaných objektů a vizualizaci venkovního areálu a vnitřních prostor Sokolovny. Podrobnější informace o zastupitelstvem schválené studii Sokolovny naleznete v aktualitách na stránkách obce www.ochozubrna.cz. V současné době probíhají projektové a inženýrské práce potřebné pro získání stavebního povolení.

ZPRÁVA O UPLATŇOVÁNÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU

Dalším tématem, které vzbudilo nemalý rozruch, je pořizování zprávy o uplatňování územního plánu. Nejedná se však o tvorbu nového územního plánu. Zpráva nám podá mimo jiné informace o současném stavu zastavitelného území, přičemž může dojít k drobným změnám v rámci stávajícího územního plánu, event. vzejde od úřadu doporučení k tomu, aby byla provedena změna územního plánu, nebo byl zpracován nový územní plán.

ROZHLAS

V září na obec dorazila potěšující zpráva, že jsme byli úspěšní v získání dotace na protipovodňová opatření v rámci projektu OPŽP. V době, kdy čtete řádky, by mělo být již jasné, která společnost bude realizovat dodávku a montáž varovného a informačního systému a jeho napojení do Jednotného systému varování a informování. Pro nás občany to znamená, že v průběhu jara by mohlo dojít k postupné obměně dosluhujícího rozhlasu a instalaci rozhlasu v místech, kde v současné době chybí. Společně s tímto dojde i k vytvoření digitálního povodňového plánu, který dosud není na obci zpracován.

HŘBITOVNÍ CESTY

I zde se podařilo získat dotaci z programu Ministerstva zemědělství ČR, o té se však více dozvíte v článku pana místostarosty.

NEMOVITOST VEDLE SOKOLOVNY

Obec tuto nemovitost má již plně ve svém užívání. Postupně dochází k vyklízení a uvolňování prostor. Vás, vážení občané, bych ráda poprosila o zamyšlení se nad tím, co by v uvedené nemovitosti mohlo vzniknout. Své náměty můžete vhazovat do schránky u vchodu obecního úřadu. Prozatímním záměrem obce je do budovy v budoucnu přestěhovat knihovnu, vybudovat zázemí pro skauty, zřídit sociální byt pro budoucího správce Sokolovny a vybudovat skladovací prostory, které obec postrádá. Jsou to zatím úvahy. Ty nakonec mohou nabrat jiného směru, neboť problém, který bude muset obec v dohledné době řešit, je kapacita mateřské školky.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

V obci se v letošním roce narodilo nejvíce dětí od roku 2010. Radostná zpráva, která s sebou nese i otázku pro nás zastupitele a vedení školy jak zabezpečit umístění našich nových občánků do mateřské školy. Možností je více, od alternativních rychlých řešení typu lesní školka, přes dětskou skupinu, až po zbudování třetího oddělení mateřské školy. I toto je téma, které by zasloužilo průzkum mezi vámi mladými rodiči, i zde máte možnost vhodit lísteček se svým názorem do schránky u obecního úřadu.

VODOHOSPODÁŘSTVÍ

S Lesy ČR se podařilo vyjednat opětovné vypsání výběrového řízení na čištění koryta Ochozského potoka. V době psaní článku ještě nebyly známy výsledky výběrového řízení. V případě, že dojde k vybrání dodavatele, měla by realizace proběhnout do konce roku.

Jistě vás zajímají i práce týkající se mokřadního biotopu V Luhu. Obec do svého vlastnictví získala pozemek, na kterém se nacházel bývalý rybníček. Za vstřícné jednání v tomto patří poděkování manželům Miškovým. Rybníček, který se V Luhu nacházel, mnozí z vás ještě pamatují. Pokud byste dohledali nějakou historickou fotografii ve svém archivu, budeme rádi za její poskytnutí. Jakákoliv historická dokumentace pomůže při projektování, ale i následném obhajování projektu před dotačními orgány. Současně by nám fotodokumentace

mohla pomoci v komunikaci s Lesy ČR, kde se nám jednání o směně či prodeji pozemků mírně zkomplikovala a celý projekt se tím částečně zbrzdil. Podařilo se však za součinnosti Agentury ochrany přírody a krajiny získat podporu Jihomoravského kraje na odborné konzultace v rámci vodohospodářství. Tím se, doufejme, posune celý projekt opět o kousek dál.

DALŠÍ PROJEKTY

Byly provedeny opravy místních komunikací. Zpracovává se projekt na chodníky od kruhového objezdu po mateřskou školu. Obnovujeme projekt opravy komunikace v ulici „Ke Hřišti" a u ulice „Za Hřištěm" se čeká na pasport dešťové kanalizace, abychom mohli zadat konkrétní projektové práce. Ve fázi zpracování projektové dokumentace se nachází multifunkční hřiště v areálu Bistra. Zadány byly práce na zpracování urbanistické analýzy s prvky konceptu veřejných prostranství.

Školákům byl zpříjemněn začátek školního roku instalací nového povrchu hřiště a také vytvořením časopisu Ochozáček, za který patří velké poděkování manželům Vidurovým a Haně Šedé, neboť jsou to právě oni, kteří svým úsilím dotáhli myšlenku do zdárného konce.

V rámci Dobrovolného svazku obcí Časnýř došlo k rekonstrukci cyklostezky vedoucí z Klajdovky do Ochoze a je projektováno posledních cca 400 m, které propojí cyklostezku s naší obcí. Realizace však bude závislá na tom, zda se její umístění podaří vyjednat s vlastníky pozemků.

Často slýchám dotaz, kdy dojde k opravě silnice z Ochoze po křižovatku do Líšně. Ve zkratce mohu nyní pouze sdělit, že časový horizont této akce ne-

lze přesně určit, neboť doposud nejsou dořešeny vlastnické vztahy.

OPRAVY A ÚDRŽBA PROSTRANSTVÍ

Postupně dochází k opravám a údržbě obecního mobiliáře. Renovována byla zastávka na Zákazanci, provádí se nátěr zábradlí, jsou instalovány odpadkové koše na základě vámi doporučených míst. Poděkování patří nejen pracovníkům obecního úřadu, ale rovněž všem občanům, kteří se na údržbě a obnově podílejí. I zde máte možnost vaše náměty vhazovat do schránky u vchodu na obecní úřad.

OCHOZ ŽIVOU OBCÍ

Na tomto místě patří velké díky spolkům, aktivním lidem i členům výborů. O jednotlivých akcích, které proběhly a které nás čekají, se jistě dozvíte z jejich článků. Za mě tedy jen velké díky a stručný přehled akcí, které proběhly: Slámafest, Ochozské letní kino, Den otevřených dveří na Kaprálově mlýně, Týden bez odpadu, křest knihy Cestovatelská krev, zahrádkářský cyklovýlet, Ochozská tretra, Svatováclavské hody, prohlídky Ochozské jeskyně, charitativní kavárna Mary's Meals, výstava ovoce, zeleniny a rukodělných prací, Dýňobraní, přípravné práce pro sázení stromků a další akce se blíží či se budou konat v době, kdy se vám zpravodaj dostane do rukou. Zde si vás dovolím odkázat na kalendář akcí zveřejněný na stránkách obce, hlášení obce, kabelovou televizi, obecní desku a plakáty. Informace o akcích v obci a blízkém okolí naleznete i na facebookových stránkách obce „Naša Ochoz" a stránkách obce, kde je proklik na zpravodaj Dobrovolného svazku obcí Šlapanicka, v jehož závěru se dočtete informace o některých akcích, které se uskuteční v regionu Šlapanicka do konce roku.

CO SE CHYSTÁ?

Předlistopadový večer projde Ochozí halloweenský průvod. V listopadu nás čeká Halloweenská zábava, divadelní hra Na správné adrese a vítání občánků. Advent zahájíme v neděli 1. 12. koncertem ZUŠ v kostele sv. Václava a následným rozsvícením vánočního stromu na Zákazanci spojeným s tradiční mikulášskou jízdou, v dalších týdnech nebude chybět ani vánoční jarmark žáků ZŠ a MŠ a dočkáme se i Živého betlému, povánočního turnaje ve stolním tenise a novoroční polévky štěstí. To už ale předbíhám, o těchto a dalších událostech budete včas informováni. Mně již nyní nezbývá než popřát vám příjemný zbytek podzimních dní, a vzhledem k tomu, že se jedná o poslední letošní číslo zpravodaje, tak i poklidný advent, krásné vánoční svátky a do nového roku vše dobré.

Eva **Drochytková**
starostka obce

SLOVO **MÍSTOSTAROSTY**

Vážení spoluobčané,

podzim je tu a s ním i mnoho krásných akcí, které se dějí v naší obci. Předně jsou to Svatováclavské hody, za jejíž pořádání patří velký dík Ochozské chase. Pár dní nato jsme se mohli pokochat pěknými výpěstky našich zahrádkářů a přitom se pobavit u burčáku, masa a skvělé muziky. Jedna z posledních akcí bylo Dýňobraní pořádané naším sborem dobrovolných hasičů, kde jsme mohli nejen ochutnat výtečné dýňové polévky od našich spoluobčanů, ale také si vydlabat strašidelnou dýni nebo opéct špekáčky či brambory v ohni. Děkuji všem, kteří se na pořádání těchto akcí podílejí a dělají tak z Ochoze opravdu kulturní obec.

Blíží se nám čas Památky všech věrných zemřelých, takzvaných „Dušiček“, a i když do tohoto data bohužel nebudou ještě hřbitovní cesty zrekonstruované, mám radost, že od ministerstva zemědělství nám přišlo kladné rozhodnutí o přidělení dotace právě na naše páteřní hřbitovní komunikace. Přestože jsme rozhodnutí měli obdržet již koncem června, dorazilo až na konci srpna. Nyní již intenzivně připravujeme výběrové řízení na tuto zakázku, která se bude realizovat na jaře příštího roku.

V posledním čísle Zpravodaje jsem informoval o probíhajících rekonstrukčních pracích na fotbalových kabinách. Se stavební firmou nakonec došlo k dohodě a většina našich požadavků byla splněna. V současné době ještě dojde k menším opravám a finálnímu doladění celé reklamace.

V nedávné době se nám podařilo navázat spolupráci s Fakultou architektury VUT v Brně, kde byla vypsána dvě ateliérová témata, která se budou týkat urbanistických studií. Studenti by se měli zaměřit zejména na oblast u pomníků T. G. Masaryka a Obětem násilí. O přesnějších plánech nás budou v dohledné době informovat.

Závěrem bych se chtěl obrátit na vás podnikatele, kteří zatím nemáte sídlo u nás v Ochozi. Příjem do rozpočtu z daní právnických osob činí téměř pětinu veškerých příjmů do obecní pokladny. Proto bych rád věděl, co by vás přimělo a motivovalo přehlásit sídlo vaší firmy do naší obce. Prosím, dejte mi vědět, co bychom pro vás za obec mohli udělat či s čím byste potřebovali pomoct či poradit.

Přeji vám inspirativní čtení a krásné podzimní dny

Matěj **Rádsetoulal**

SCHRÁNKA NA ANKETY A PODNĚTY

V říjnu jsme instalovali u vchodu na obecní úřad schránku na ankety a podněty, která by měla ještě více otevřít komunikaci mezi obcí a občany. Pokusíme se dát dohromady i její elektronickou verzi, abychom komunikaci usnadnili.

Jenom, prosím, pozor, nejedná se o schránku na oficiální poštu. Tu je třeba doručit na úřad osobně, poštou nebo elektronicky.

Schránka již v prvním dni svého zřízení našla uplatnění, a to v anketě týkající se nádob na třídění odpadu. Za účast v této anketě bychom vám chtěli velice poděkovat. Výsledky sice v době psaní článku ještě nejsou známé, avšak pevně věříme, že vyplněné dotazníky nám ulehčí rozhodování v oblasti odpadového hospodářství.

A nejen to. Ve výše uveřejněných článcích vyvstaly hned čtyři otázky, na které můžete prostřednictvím anketní schránky odpovědět. Jsou to:

1) Jaké využití nemovitosti vedle Sokolovny byste uvítali?

2) Navrhujete nějaké opravy či údržbu veřejného prostranství?

3) Jaké řešení nedostatečné kapacity mateřské školy v nadcházejících letech preferujete?

4) Co by vás, živnostníky, přimělo ke změně sídla firmy do Ochoze? Jakou pomoc, vstřícný krok a benefit byste ze strany obce přivítali?

Těšíme se na vaše názory a podněty.

OÚ

OBRAZEM: HURÁ SPORTOVAT

Nové hřiště s pevným povrchem na školní zahradě poslouží v hodinách tělocviku i školní družině.

Dotační program na výměnu kotlů v rodinných domech

O dotaci na výměnu kotle může požádat fyzická osoba na území Jihomoravského kraje. Poskytovatelem je Jihomoravský kraj.

Předmětem podpory je **výměna stávajícího kotle na pevná paliva s ručním přikládáním** v rodinném domě. Jedná se o kotel, který již nesplňuje požadované normy a je napojen na funkční otopnou soustavu a funkční komínové těleso. Výměna je možná, pokud tento kotel plní (plnil) nebo mohl plnit funkci hlavního zdroje vytápění i v případě když v domě existuje ještě jiný zdroj vytápění (na zemní plyn, elektrokotel aj.).

Novým zdrojem vytápění může být:

- **Tepelné čerpadlo** nebo
- **Kotel na biomasu s automatickým přikládáním** (štěpka, pelety) nebo
- **Kotel na biomasu** (ruční dodávka paliva – tj. např. dřevo) nebo
- **Plynový kondenzační kotel**

Celková dotace může činit až 120.000,- Kč a souběžně max. 80% (u plynového kondenzačního kotle je to 75% a 95.000,- Kč.

Způsobilými výdaji jsou kromě kotle i stavební práce, dodávky a služby spojené s realizací kotle a úpravou otopné soustavy, projektová dokumentace na realizaci otopné soustavy.

O dotaci lze požádat i v případě, že jste již kotel vyměnili po roce 2015, ale doložíte všechny přílohy k žádosti.

O dotaci lze žádat od **24.10.2019** – 30.9.2020 nebo do vyčerpání alokace (134 mil. Kč)

Bližší informace Vám poskytne Mgr. Miroslava Poštolková, tel. 774 149 350

postolkova@dsoslapanicko.cz

OCHOZÁČEK - ČASOPIS NEJEN PRO PRVŇÁKY

Ochoz v hádankách, luštění, úkolech, pohádkách a příbězích. Tak se snaží naši obec a její současné i dávné reálie přiblížit Ochozáček, nový „časopis", který dostávaly děti při zahájení školního roku a který bude provázet i budoucí prvňáčky. Není to však jen tak obyčejný časopis – na úspěšné luštitele čeká kromě odměn v podobě originálních pohádek i pravý zlatý poklad!

Průvodci deseti různými kapitolami jsou i vám známí Fanošek a Liduška, děti ochozských vápeňáků, kteří se v příbězích potkávají s vílou, vodníkem, s neandrtálcem Drápkem, ševcem Capramentem i s učitelem Tihelkou.

Snažila jsem se dětem nabídnout pestrý mix pohádek i skutečných postav a reálií, které jim prozradí víc o tom, jak se dříve u nás žilo, chodilo do školy, jaká byla obživa ochozských vápeňáků. Snad je deset kapitol naučí i něco nového z místní botaniky i zoologie, malí čtenáři se dozví, proč se drží které tradice atd. Pohádky a texty jsou sepsány přímo pro Ochozáčka, případně vybrány z rubriky zpravodaje a sesbírány i jinde, z uvedených zdrojů. Snad se bude líbit, případně snad se už i líbí.

Kdo tento časopis nedostal při zahájení školního roku, může si ho koupit na obecním úřadě v úřední hodiny za 43 Kč.

(ata)

OBRAZEM: POZNEJ DESET ROZDÍLŮ

SVATOVÁCLAVSKÉ HODY

Když jsme byli tento rok zvoleni za hlavního stárka a stárku, měli jsme oba hodně smíšené pocity. Na jednu stranu jsme se těšili, ale také jsme si v obavách kladli otázky. Zvládneme všechno zařídit? Pomůže nám někdo s přípravami nebo je to všechno jen na nás? Zkrátka panovaly jisté obavy, ale řekli jsme si, že to zvládnem, a přes to nejede vlak!

Pro lidi, co jdou na hody, to není jen o onom hodovém dnu, ale jedná se o půl roku příprav, nacvičování, tanců, zařizování atd. Všichni tomu musíme věnovat spoustu času.

Když ale pomineme všechny ty starosti a přípravy a promítneme si v hlavách letošní hodový den, musíme říct, že to stálo za to!

Vidět ty spokojené tváře lidí, co se přišli podívat a podpořit nás, ale hlavně stárků a stárek, na kterých bylo vidět, že si hody opravdu užívají, to vám je pocit k nezaplacení! Být hlavním párem pro nás byla velká čest a zkušenost, ale nebýt všech lidí, kteří s námi šli v kroji, a těch, co nám pomáhali, by hody vůbec nebyly. A za to jim patří velké DÍKY!!!

Díky všem, pro nás byly hody v roli hlavního stárka a stárky NEZAPOMENUTELNÉ!

Hynek **Blatný** a Vendula **Remešová**
foto: Pavel **Kolčárek**

SLÁMAFEST OPĚT VE ZNAMENÍ POHODY A VELKÉ POMOCI

Je to snad nějaké kouzlo? Nebo snad esence lidské radosti, pomoci a touze po pohodě – ve svobodě? Boží zásah? Nebo je snad dílem náhody, že se i letošní Slámafest tak povedl a navzdory historicky největším nákladům vydělal Arše community historicky nejvíc peněz?

Je marné to líčit, stejně bys nevěřil... zpívá jeden český bard folkové scény ve své písni. Podobně marné je líčit atmosféru festivalu, který se letos už po čtvrté konal v polovině srpna na poli za kostelem. Snad jen trochu naznačit mohou fotografie našich dvorních fotografů Lukáše Chvíli a Tomáše Daňka. Přesto se o krátký popis pokusím.

Od pátečního večera do sobotních 14 hodin přípravy v plném proudu. V sobotu po napínavé proceduře byl i festival v plném proudu – tedy elektrifikován! Pípy se rozehřívají, chlaďáky rozchlazují, palačinkovače rozhžavují na velký nápor...

Ladí už i první kapela Kuležák, parta mladíků s dost nevšední muzikou a s texty, které k jejich věku prostě patří. První návštěvníci na poli a první nadšení ze skvělého občerstvení. Výborná jídla i chladivé pivo v podání rodin Musilů, Hrabálků a Košťálů a jejich přátel. Dobře se to na tom skalnatém kopci, kde všechny rodiny bydlí, urodilo. Velmi, velmi děkujeme za obrovské úsilí a nasazení před, během i po akci!

To už to ale převzala kapela Dead-End Co. kolem britského zpěváka Toma Oaklanda. Kdo by to byl řekl, že ochozské pole bude lákat mezinárodní hudebníky! Mezitím se nadšení zdvihlo i na adresu Slámabeeru – speciálního piva, které uvařil Roman Hloušek a Michal Suchomel s přáteli. Opět geniálně hořce intenzivní zážitek. Velké díky.

Děti si mezitím užívaly volných her ve slámě (nejlepší prolízačka a zábava je 10 balíků slámy – recept na to, jak zabavit v létě partu dětí na hodně dlouho) a taky divadélka s pohádkou Nevídáno, neslýcháno. Nebo taky různých výtvarných činností v dětském koutku.

Na pódiu už pak zazněly první tóny banja, vystupovala stará dobrá známá kapela LSD. Nás moc těší, že je to u nás tak moc baví. Jejich písničky baví totiž široké publikum.

Zájem si vysloužila i ještě jedna prolízačka – bezbariérový karavan Charley Tramp, v celé Evropě naprosto jedinečný vůz, který umožní nezávislou dovolenou kdekoliv, komukoliv, i bez ohledu na to, na jakém vozíku zrovna sedí.

Něco si přej. Tak jsme si je přáli – a přijeli. Živý důkaz, že rock´n´roll rozhodně ještě není out. jedním z členů je i Ochozák Honza Hrazdíra a my jim moc děkujem! Jsou symbolem léta.

Stejně tak jako hasiči, kteří nám obrovsky pomohli nejen hlídkováním. Díky patří i obci Ochoz u Brna za příspěvek z rozpočtu a všem dobrovolníkům! Mají za sebou obrovský kus práce.

V programu pokračovala rocková kapela Infernet z Blanska. Jejich autorské písničky zaujaly a skvěle se hodily k atmosféře stmívajícího se pole, které už celkem bujaře veselilo.

Pak se objevila díky disciplinovanosti všech kapel proluka, kterou ale pohotově vyplnil hudebník Pavel Kučera z Ostravy. S písničkami od Beatles, Rolling Stones a s jinými vypalovačkami sklidil tak ohromný potlesk, že musel slíbil, že příští rok přijede i s kapelou. Jinak by ho snad ani diváci nepustili z pódia.

Přijížděli totiž marťani – kapela Na-Mars! I se svými perfektními žestěmi,

pohodovými funkovými rytmy a hlavně s originálními písničkami Ochozáka Igora Jedounka.

Večer skončil tak, jak začal. Pohodově. A taky se dále zpívalo u ohýnku, dopíjelo, užívalo se krásné letní noci...

Abychom pak v následující dny zjistili to největší překvapení. Jen na dobrovolném vstupném se vybralo 28 tisíc! Po odečtení všech nákladů (letos vysokých – investovali jsme do dalších ročníků) se konečný zisk pro neziskovku Archu community vyšplhal na neuvěřitelných 32 850 Kč! Všem Ochozákům nesmírně děkujeme, peníze využijeme na zajištění osobní asistence pro těžce tělesně postižené lidi, aby mohli s ostatními na letní tábory a jiné pobytové akce.

Díky a za rok, dovolí-li počasí, naši milí chápaví sousedi a zdraví, zase!

Aneta a Michael **Vidurovi**
Foto: Lukáš **Chvíla,** Tomáš **Daněk**

ČISTÍME LES, SÁZÍME STROMY

Asi každý z nás má rád procházky do okolních lesů. Letos však lesy dostaly hodně zabrat. Kolem Ochoze jsme sice měli větší štěstí než v jiných oblastech republiky, ale i tak se našla místa, která kůrovci nedokázala odolat. Lesy ČR vyhlásily 19. říjen dnem za obnovu lesa, kdy lidé měli vysadit pod vedením lesníků a studentů lesnictví tisíce dřevin, uklidit vytěžené plochy a postavit oplocenky, které sazenice ochrání před zvěří. I ochozští hasiči se chtěli přidat s výsadbou poblíž Ochoze u Brna. Velitel hasičů František Šlof hledal cestu k realizaci. Podařilo se mu vyjednat spolupráci s panem Pavloněm, hajným lesů Belcredi. Slovo dalo slovo a za účasti členů SDH doplněné o desítku dobrovolníků se v uvedený den čistil les, připravovaly kůly pro oplocení a vysadilo 150 stromků v lese „U Vojáků“. Akce jistě není poslední a bude se v budoucnu opakovat.

(ed)

SÁZKA O OCHOZSKOU TRETRU

Běžecký závod vznikl snad v roce 2016 – sázkou. Začneme běhat, na podzim uspořádáme závod a poběžíme 10 kilometrů! Jak to dopadlo?

Na startovní čáře jsme nestáli (organizace kolem bylo mnoho) a neběželo se 10 kilometrů, ale jen sedm. Nicméně běželo se!

A to 21. září tři roky poté.

I tak ale bylo zastoupení ochozských běžců úctyhodné, zúčastnilo se celkem 72 běžců, z toho 43 dětí a 29 dospělých. Děti podle věku různé délky tras, dospělí 7 kilometrů.

Ti, kteří stáli na „bedně“, dostali ceny, diplomy a medaile.

Je to jednoduchý, ne? No, ani ne. Pro nás to byla organizačně jedna velká neznámá. Ano, byla nějaká představa, nějaké informace. Ale najednou se objevily otazníky. Jak vyřešíme časomíru, jak vytyčíme trasu atd. atd. Tak jako u všeho, když děláte něco poprvé.

Každopádně – snad se závod povedl.

My myslíme, že ano, a na podzim 2020 chystáme 1. ročník (letos šlo o nultý ročník na zkoušku, pro vychytání chyb).

Děkujeme:

Hance Eliáškové a jejímu tatínkovi, kteří nám pomohli s časomírou ve všech kategoriích
Kristýně Kyněrové
Janu Útratovi
Šárce Trávníčkové
Monice Haluščákové
Kristýně Trávníčkové
Katce Němcové
Sašce Bulové
Jitce a Romanovi Musilovým
Leošovi Kmeťovi
Petrovi Peca Švábovi
SDH Ochoz u Brna
TJ Ochoz u Brna
Obci Ochoz u Brna
...a všem účastníkům závodu a pomocníkům.

Hana **Hudcová**
foto: Petr Peca **Šváb**

P.S. Jsem ráda, že mě Radek Drochytka nevystřelil z tenisek, když jsem mu v půlce prázdnin řekla, že ten závod opravdu uspořádáme. Díky, kámo ☺

DÝNĚ, BRAŇTE SE!

Tykev. Cucurbita. Dýně. Plodová zelenina původem z Latinské Ameriky. Do Evropy se dostala koncem 15. století. Kdo byl 12. října na Bistru, tak ji potkal, viděl a ochutnal v hojném množství.

Co se vlastně událo? Na sobotní odpoledne připravili dobrovolní hasiči a hasičky (SDH Ochoz u Brna) v areálu AVZA už 3. ročník Ochozského Dyňobraní.

Děti dlabaly, vyřezávaly dýně a opékaly špekáčky. Dospělí se zúčastnili soutěže o nejlepší dýňový pokrm ať už jako soutěžící, nebo jako porota. Letošním zadáním byla dýňová polévka. Celkem se sešlo 13 soutěžních polévek a věřte, každá měla úplně jinou chuť.

Kdo byl nejlepší?

První místo obsadila Gabča Skyvová. Tohle děvče je tak šikovné, že se každý rok umísťuje na stupních vítězů. Stříbrnou pozici si zasloužila Helena Halouzková. Třetí místo patří ochozským zahrádkářům, kteří vyslali do boje Staňu Janka. Na výherce čekala i věcná cena v podobě smaltového hrnce a vařečky. Gratulujeme!

Nesmí chybět recept na vítěznou polévku. Tentokrát to není tak jednoduché, protože Gabča vařila, jak už to tak u zkušených královen kuchyní bývá, podle oka. Přiměřeně dýně, vegety, masoxu, česneku, smetany, osmažené cibulky, pórku a čabajky. A je to. Rychlovka, která potěšila nejeden chuťový pohárek.

Je těžké atmosféru celého odpoledne popsat na papíře nebo fotce. Tu pohodu, skvělou náladu a zábavu musíte zažít.

Velké poděkování patří všem,kteří nám zapůjčili vařiče na ohřev polévek. Bez nich by to nešlo.

Dvojice pořadatelek.

A dále se o uspořádání akce zasloužil:

Jaroslav a Peťa Blatní
AVZO
Mirek Žáček
Obec Ochoz u brna

Soutěžící, děti a návštěvníci akce

Díky, že se za námi chodíte bavit. Krásný podzim a ještě hezčí Vánoce přeje

SDH Ochoz u Brna
Foto: Petr Peca **Šváb**

DIVADELNÍ LISTOPAD

Hled.hom.erect. jako Sparta...
Uč.Hř.N.Kl.
PLZ 5+1

Ty nevíš, co je inzerát?
Ale jistě! Zkratky a tak...

Přijďte Na správnou adresu: Orlovna, Ochoz u Brna 233, 664 02

Kdy? 9. 11., 15. 11., 16. 11., 22. 11. a 23. 11. 2019 vždy v 19:00.
P.P.S. s sebou.

Předprodej vstupenek 29. 10. a 31. 10. 2019 na Orlovně v 18:00 – 19:00.

#divadlo #hrajeme #konečně #nohysi-nezlámeme #max.sinatáhnemevazy

ŽIVÝ BETLÉM

Jako každý rok se znovu můžete přijít vánočně naladit na Živý Betlém, který **v pondělí 23. prosince na Bistru od 18.00** pořádá a hraje Divadelní spolek Ochoz u Brna. Čeká vás vánoční příběh s písničkami, svatá rodina, kapela, přehlídka malých (a některých už velkých) Ježíšků i teplé nápoje na zahřátí.

ZE **ŠKOLNÍCH** LAVIC

Skrytá krása kamenů

Ve čtvrtek 26. září žáci 4. a 5. ročníku navštívili Dům přírody Moravského krasu, kde absolvovali geologicky zaměřený program s názvem Skrytá krása kamenů. Cílem exkurze bylo naučit se rozlišovat základní druhy hornin Moravského krasu, dozvědět se, jak horniny vznikaly, a seznámit se s technologickým postupem zpracování kamenů. Nejprve jsme se vypravili do kamenného lomu Malá Dohoda, kde si žáci pod vedením zkušených lektorů vybrali vhodné kameny k dalšímu zpracování. Následně jsme přejeli přímo do Domu přírody, kde byly kameny odborně rozříznuty, a poté se každý snažil o co nejpečlivější opracování, broušení a leštění. Teprve po této náročné práci kameny odhalily dětem svá uvnitř skrytá tajemství. Každý si svůj vyleštěný kámen odnesl na podstavci domů. Druhou část naší exkurze tvořila návštěva expozice v Domě přírody, kde se žáci dozvěděli spoustu zajímavých informací nejen o geologii. Neobyčejný program měl u dětí velmi pozitivní ohlasy.

Mgr. Eva **Přikrylová**

Obrazem: Druháci v Otevřené zahradě

Září ve školce

Léto končí, podzim klepe na dveře a s ním opět začíná nový školní rok. Ten letošní 2019/2020 nám začal v nově vymalovaných třídách. Obě třídy, Sluníček i Berušek, jsme naplnili do maximálního možného počtu dětí ve třídě mateřské školy, tj. 28 dětí. K předškolnímu vzdělávání byly přijaty všechny děti s trvalým pobytem v Ochozi u Brna, které dosáhly k 31. 8. 2019 věku tří let.

V září se společně seznamujeme, nové děti si zvykají na prostředí školky, paní učitelky a kamarády. Naší snahou je, aby se všechny děti v mateřské škole cítily dobře, naučily se žít v dětském kolektivu a získávaly nové zkušenosti, které pobyt v mateřské škole přináší.

Navštívili jsme divadlo Radost v Brně, kde děti zhlédly pohádku Sněhurka a sedm trpaslíků.

Do školky k nám zavítalo divadlo Úsměv s roztomilou pohádkou O koťátku, které zapomnělo mňoukat. Obě představení si děti užily tak, jak to k jejich věku patří.

Ivana **Juranová**,
vedoucí učitelka MŠ

ZPRÁVY Z LESA, ZPRÁVY **Z LESINKY**

Kapradinka v plné síle

Pokud ve středu potkáváte většinou kolem kostela skupinku maminek a tatínků s malými dětmi, potkáváte Kapradinku. Klubík pro rodiče s dětmi ve věku 2 – 3,5 roku je velmi populární, letošní podzimní turnus zcela obsazen, museli jsme řadu rodičů z blízkého okolí odmítat.

Ono totiž trávit v okolních lesích dopoledne se svými ratolestmi je dost lákavé. A to v jakémkoliv počasí. Možná se to rodákům může zdát divné, vždyť kdo by tahal malinké děti v chladnu, za deště nebo při mlhách do lesa?

Většinou to, co míváme za humny, nevnímáme tak, jak to vidí přespolní. I pro nás, průvodkyně z Ochoze, je inspirující vidět, jak vděčné jsou děti i maminky za možnost proběhnout se po louce za kostelem, podívat se do údolí do Luhu a mávat koním, probádat s dětmi lesní porost na Tanku, zkoumat pavučinky na trávě a objevovat místní dary přírody...

Je hezké slyšet:

- Tak kousek za Brnem a tak krásně tady je!
- Ještě, že ta Kapradinka je, jinak bychom byli pořád jen na hřišti...
- Konečně si nemusím pořád lámat hlavu s programem, baví to mě i moje dítě.
- Skvělá motivace vyjít ven za každého počasí! Někdy se nám fakt nechce, ale jak to potom stojí za to. Člověk zažije přírodu zas trochu jinak, jiné podmínky nutí ke kreativitě.
- Každé setkání i turnus je jiný podle osobitého charakteru průvodkyň, maminek, tatínků i dětí, a také podle počasí a okolní přírody. Takže Kapradinka se rozhodně neomrzí.

Pokud se chcete přidat na jarní sérii dvanácti středečních setkání, už teď se můžete předběžně hlásit na info@lesinka.cz (další zpravodaj vyjde až na začátku března, v době prvního jarního kapradinskovského setkání).

Aneta **Vidurová,**
Daniela **Čecháková**

Oslavte s námi den svatého Martina!

11. listopadu přijíždí svatý Martin na bílém koni do našich krajů, ale i do Lesinky. Přijměte proto pozvání na tradiční Svatomartinskou slavnost, která se uskuteční právě v pondělí 11. listopadu v odpoledních hodinách na Kaprálově mlýně.

Děti se můžou těšit na pohádkové divadlo, příjezd svatého Martina, písničky, lucerničky i na sladké rohlíčky, o které se, po vzoru tohoto hrdiny, rozdělí se svými kamarády.

Lesní mysl i pro Ochozáky

Srdečně zveme na jedinečný workshop Lesní mysl!

Uskuteční se v termínu poslední středeční Kapradinky – 6. listopadu od 9.45 a je určen pro všechny rodiče s malými dětmi (ti, co chodí do Kapradinky i kdokoliv jiný z Ochoze). Pro pracující vypíšeme termín i na některou sobotu – vypadá to na sobotu 16. listopadu. Konkrétní data budou upřesněna, sledujte web www.lesinka.cz nebo náš facebook (Lesní školka Lesinka).

Dále o workshopu píše jeho lektorka a autorka Martina Holcová:

Kdybych měla někomu ve výtahu rychle vystihnout podstatu Lesní mysli, řekla bych: „Trénink dovedností mysli v přírodě."

Kdybych šla s někým po schodech a měla trochu víc času, podělila bych se o následující: „Poslední výzkumy dokazují,

DAR LESA

Les s námi dokáže dělat divy. Každý s ním máme svoji zkušenost. Je to prostředí, které se stává kontrastem dnešní uspěchané době plné vjemů, hluku, informační přesycenosti. Po chvíli pobývání v lese si odpočinou oči, postupně přijde vnitřní klid, ustoupí stres a napětí, projasní se v hlavě... a přitom nemusíte udělat vůbec nic. Příroda, les dokáží čarovat. Řada dnešních výzkumů ukazuje v číslech to, co tušíme – že příroda má vliv na naše psychické i fyzické zdraví.

že příroda má prokazatelně vliv na naše zdraví i psychiku. S naší myslí jsme neustále. Když ji vědomě trénujeme, zvládáme lépe každodenní situace. Cvičení mysli zintenzivňují právě vliv a dopad přírody na naše zdraví a životní spokojenost, pohodu. I tříminutové cvičení, které za jeden den uděláte, učiní den ještě krásnějším. Příroda nám pomáhá lépe se na cvičení soustředit, kus práce dělá za nás, aniž bychom museli vyvinout jakékoliv úsilí."

A kdybyste mě potkali v lese, sedla bych si s vámi na pařez a rozvykládala se: Lesní mysl je o zklidnění, vydechnutí, nadechnutí, urovnání myšlenek, tréninku přítomnosti, vnímání nejen mysli, ale i pocitů, těla. A určitě bych vám nabídla krátké jednoduché cvičení, které zvládne úplně kdokoliv, vypadá jednoduše, ale trénovat ho můžete pořád dokola.

Metoda Lesní mysli vznikala po dobu dvaceti let díky krásné moudré finské ženě jménem Sirpa Arvonen. Vychází z nejnovějších výzkumů, je založená na poznatcích pozitivní psychologie a mindfulnes tréninku s využitím principů koučování. Je jednoduchá, přístupná každému.

A lepší, než o tom jen mluvit, je si to vyzkoušet.

Více informací na www.lesnimysl.cz (workshop se uskuteční díky dotaci z obce Ochoz u Brna na provoz klubu Kapradinka).

Aneta **Vidurová**

ZE SKAUTSKÝCH ODDÍLŮ

Nový školní rok i nové obzory

Začátkem školy jsme začali i náš skautský rok, a to náborovou schůzkou. Měli jsme pro nováčky připravené různé skautské aktivity a krátké povídání s prezentací o Jamboree. Dohromady jsme přijali **16 nováčků do vlčat a světlušek.**

Na začátku října se skauti vydali na víkendovou výpravu do Tišnova, kde se zabydleli v klubovně tamějších skautů. Jejich zázemí je opravdu skvělé. V průběhu víkendu si zahráli spoustu zábavných her, vyrazili na výlet na rozhlednu Klucanina, na kterou je cestou přepadl déšť. Každý si usmažil svůj langoš, naučil se nové uzly a vyzkoušel si pozdrav Slunci.

Jamboree 2019

Letos jsem se zúčastnil 24. světového skautského Jamboree, které se konalo v jednom z padesáti amerických států, a to konkrétně ve West Virginii. Jelikož mi už bylo 19 let, nemohl jsem jet jako účastník, a tak jsem zvolil roli IST (servisáka, který zajišťuje chod celosvětového setkání skautů). Celému Jamboree předcházely dvě informační a seznamovací kontingentní setkání.

Samotná cesta začala 17. července, a to letem z Prahy do Moskvy. V hlavním městě Ruska jsme museli čekat asi 10 hodin na let do Washingtonu. Cesta byla dlouhá 10 úmorných hodin, o to více se vlekla, když jsme zjistili, že většina nabízených filmů je v ruštině ☺. Ve Washingtonu jsme se jen zastavili ve stylovém bistru na hambáč. Po něm jsme jeli autobusem asi 6 hodin do Welcome Ruby centra, kde jsem se zaregistrovali a mohli jsme jít na Jamboree site.

Další den jsme zjistili, jak to všechno v areálu chodí. Následující den jsme šli poprvé do „práce", kde nám vysvětlili, co bude naším úkolem. Práce nám byla přiřazena podle našich preferencí při registraci. Na výběr bylo opravdu hodně činností, například zajištění a instruktáž raftů, práce u lezecké stěny, prodavač v obchodě, práce ve ztrátách a nálezech ...

Moje pozice byla označena jako Summit stories, mým úkolem bylo vést diskuzi s účastníky na dané téma dne. Náš program trval čtyři dny, což bylo poněkud málo oproti ostatním IST, měli jsme tedy hodně času pro sebe a mohli jsme mohli navštěvovat aktivity pro účastníky (Big zip line, paddle boardy, foodhousy, expo stany ...).

Na závěrečném ceremoniálu vystoupila akapela Pentatonix a celé Jamboree bylo zakončeno obrovským ohňostrojem s laserovou show. Poté už následovala cesta domů. 4. srpna jsem se vrátil do Prahy.

Celé jamboree byl pro mě nezapomenutelným zážitkem. Poznal jsem spoustu úžasných lidí, vyzkoušel zajímavé aktivity, ke kterým bych se normálně nedostal, a na celou akci budu ještě dlouho vzpomínat.

Tomáš **Kříčka**
Zástupce vůdce 3. koedukovaného oddílu Šošoni Ochoz

Z OCHOZSKÝCH **REGÁLŮ**

Chladnější počasí i delší večery lákají k četbě, neváhejte se tedy přijít podívat, jaké skvělé kusy jsme pro vás připravili v ochozské knihovně. O knize Terezy Kučírkové Cestovatelská krev se dočtete na jiném místě zpravodaje, představíme dále ted tyto napínavé příběhy:

Repová Hana – Bůh pláče potichu, I. a II .díl

Tam, kde láska zanechává slzy, přátelství dokáže vyčarovat úsměv na rtech.

Anna se ze všech sil snaží vyrovnat s bolestnou skutečností, která nečekaně zasáhne do jejího a Everettova života. Oporou v těžkých chvílích jí je Stela, přítelkyně, jakou si přeje každá z nás a Everettův nejlepší přítel Philip. Do vzájemně propletených osudů čtyř hlavních hrdinů však vstupují city a jejich přátelství musí čelit realitě života.

Anna, Stela, Everett a Philip jsou ale pevně rozhodnutí spolu vydržet. Dojímavý román ze současnosti o lidech, které navždy spojilo neviditelné pouto pevného přátelství, je upřímnou zpovědí o tom, že na to, abychom byli v životě šťastní, musíme umět především dávat.

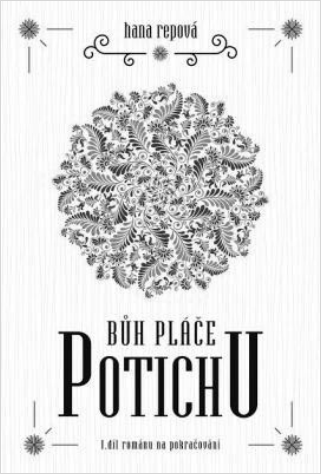

Nesbo Jo – Nůž

Harry Hole se už mnohokrát probudil s temným tušením, prázdnou hlavou a kocovinou jako trám. Tentokrát je ovšem probuzení ještě horší než jindy. Kdysi slavný kriminalista má na rukou i kalhotách krev a až po chvíli si vybaví, že ztratil všechno. To tam je idylické manželství s Ráchel, ta tam je zajímavá práce vyučujícího na policejní akademii. Jediné, co mu zbylo, je věrný přítel Jim Beam. A také místo v kanceláři vedle Trulse Berntsena, kde jakožto bývalá legenda smí na přímluvu svého šéfa aspoň třídit papíry. Co si však Harry vybavit nedokáže, jsou události včerejšího večera v baru Jealousy. Jednotlivé střípky vyplouvají na povrch jen pomaloučku, skládají se však ve strašlivý obrázek. Harry si začíná přát, aby se byl vůbec neprobudil, protože i zlý sen je lepší než krutá realita, jíž musí čelit. Ve chvíli, kdy si myslí, že už se dostal na samé dno a víc ztratit nemůže, se navíc objeví jeho dávný nepřítel Svein Finne. Harry má dvě možnosti: skoncovat se vším hned, anebo se ještě aspoň dočasně vzchopit.

Munzer Hanni – Medová smrt

„Mou největší chybou bylo, že jsem Hitlerovi vzala zbraň. Měla jsem ho nechat se zabít!“ – Helene Hanfstaengl, 1959.

Jak daleko zajde matka, aby zachránila své děti? Jak daleko zajde dcera, aby pomstila svého otce? Jak může hluboká a všestravující láska léčit staré rány?

Když mladá Felicity pátrá po své matce, odhalí mučivé tajemství historie své rodiny. Její pátrání jí vede zpátky do nejtemnější kapitoly německé historie k dramatickému osudu její prababičky Elizabeth a její dcery Deborah. Proplétá se pavučinou lásky, viny a smíření obou žen, která vrhla stín i na vlastní život Felicity. Medová smrt byla vydána v mnoha jiných zemích, včetně Itálie, Španělska, Polska, Holandska, Turecka, Číny, Slovinska nebo Chorvatska. Plánováno je natočení seriálu.

Munzer Hanni – Marlene

Mnichov 1944: Marlene stojí před vybombardovaným domem na Prinzregentenplatz. Její přítelkyně Deborah a i mladší bratr Wolfgang si myslí, že je mrtvá. Ale Marlene nic nezastaví v jejím boji proti nacistické zvůli. Neustále se vrhá do nových akcí, znovu a znovu riskuje život a stává se jednou z nejhledanějších žen v Německu. Při jedné akci se seznámí s velmi zvláštním mužem a spojí je velmi zvláštní přátelství. Je to muž, který svůj život zasvětil ochranou dětí, které má na starosti. Marlene se brzy ocitá tváří v tvář největšímu rozhodnutí svého života: může změnit průběh války a možná zachránit miliony lidí. Ale muž, kterého miluje, bude muset zemřít...

Kromě těchto novinek jsou k dispozici desítky titulů z výměnného fondu.

Vaše knihovnice

ZAHRÁDKÁŘSKÝ ROK 2019

Vážení spoluobčané, přátelé, podzim se vybarvil pestrými barvami, úroda z našich zahrádek je sklizená, zahrádky se připravují na zazimování. Dovolte mi alespoň v krátkosti ohlédnutí za naší činností.

Leden: tradiční Zahrádkářský ples

Květen: společný zájezd na výstavu Floria Kroměříž

Letos jsme kromě široké nabídky sazenic, přísad a jiného zahradnického zboží mohli obdivovat překrásné vazby květin na téma měsíčních znamení.

Září: dvoudenní zájezd na Ostravsko

V sobotu jsme navštívili nádherné zámky. Hradec nad Moravicí i dnes nabídne atraktivní podívanou každému návštěvníkovi. Prohlídková trasa přepychově zařízenými salóny mj. připomíná i pobyty Ludwiga van Beethovena a Ference Liszta. Druhý zámek Raduň je původně zemanská tvrz přestavěná v 16. století na renesanční zámek o třech arkádových křídlech, doprovázený hospodářským dvorem, pivovarem a rozlehlým smíšeným lesoparkem, skleníkem a čtyřmi rybníky.

V neděli naše návštěva patřila Arboretu v Novém Dvoře, kde může návštěvník zhlédnout bohatou dendrologickou sbírku Dřeviny pěti světadílů. Roste zde na 7 000 druhů rostlin, dřevin a bylin, jejich variet, kultivarů a zahradních odrůd. Můžete zde vidět rostliny vřesovišť, rašelinišť, písečných dun pobřeží Baltu, himálajské rostliny, sbírky dřevin z Číny, Dálného východu a Japonska a rozsáhlé sbírky dřevin a bylin z východního a západního pobřeží a středozápadu severní Ameriky. Arboretum proslavila velká sbírka rodu Rhododendron, která patří k nejbohatším sbírkám v ČR. V expozici se nacházejí zástupci obřích „mamutích stromů" sekvojí, borovice osinaté z Arizony, přesahující ve své domovině stáří 4000 let i vývojově prastarého, posvátného a léčivého jinanu, pamětníka dinosaurů.

Cyklovýlet po okolí

V sobotu 14. září jsme uspořádali první cyklovýlet po okolí. V tandemu 14 cyklistů jsme se vypravili směr malá Říčka, Kalečník, Račice, Rakovecké údolí, kolem rybníku Olšovec, Bukovinka, Nové Dvory a zpět do Ochoze, kde jsme v Ochozzerii měly nachystáno společné občerstvení.

Říjen: tradiční výstava ovoce, zelenina a rukodělných prací

I letos naše obavy nebyly naplněny tím, že nebude co vystavovat. Orlovna se opět zaplnila výpěstky a ukázkou, jak máme mezi sebou šikovné spoluobčany. Mohli jsme si také při burčáku a výborném pečeném mase zazpívat za doprovodu harmoniky a houslí.

Ještě nás čeká vánoční vycházka, na kterou budete také pozváni.

Těšíme se na společná setkání na plese, výstavách, zájezdech, přednáškách nebo vycházkách.

Za Český zahrádkářský svaz Ochoz u Brna

přítelkyně Jana **Janková**

SPLNÍ SE NÁM SEN?

Pomalu nám končí podzimní část fotbalové sezóny a s ní jsme zase o krok blíže splnění snu mnoha příznivců a fanoušků kopané v naší obci. Ano, možná vytvoříme kompletní linii týmů od přípravky až po A mužstvo. Letos, dle slov pamětníků snad úplně poprvé, máme v soutěžích přihlášeny kompletní dětské a žákovské týmy, tedy obě přípravky, mladší žáky a také tým starších žáků. To vše zatím bez nutnosti spojit se s jiným týmem!

Podle slov soupeřů má tak široký kádr v dnešní době velice málo obcí. Takže chybí jen samostatný tým dorostu, ke kterému, doufejme, rovněž směřujeme. Dorost totiž momentálně hraje spojen s Mokrou-Horákov. Pro přiblížení situace, naši novou kategorii starších žáků hraje v okrese Brno-venkov 12 týmů, na Blanensku i na Vyškovsku vždy pouze 5 týmů. Často se setkáváme s fúzí dvou obcí a dorostenecká soutěž je dokonce s těmito okresy spojena, aby se soutěž vůbec mohla hrát.

No a jak se nám vede?

Všechny týmy vyjma mladší přípravky přešly do nové kategorie a hrají tak se staršími soupeři, kde je často věkový rozdíl znát. Funguje nám dokrývání týmů, tedy děti, které například hrají mladší žáky a věkově vyhovují regulím, pomáhají starší přípravce a podobně kluci ze starších žáků vypomáhají těm mladším (ale někdy i naopak). Naši nejstarší jsou bohužel trochu v nevýhodě, že jim nemá z vyšších kategorií kdo pomoci. Když je kluků někdy málo, můžou pozvat mezi sebe někoho mladšího, aby si vyzkoušel atmosféru „většího“ fotbalu a týmu tím pomohl. Snad i pro ty mladší je to přínosné, i když určitě fyzicky velmi náročné. Kategorie starších žáků se totiž hraje podle regulí mužů, tedy na celém hřišti s 11 hráči. Naštěstí lze stále libovolně střídat (hokejově). Věřte mi, je to krásná podívaná, většinou oproštěna od nadávek a neslušných výrazů, které známe z dospělého fotbalu. To si ve většině případů rozhodčí dobře hlídají. Mrzí mě tedy, že se nám v podzimní části nepodařilo tyto zápasy termínově „umístit“ před nedělní utkání mužů. Byl by to důstojný začátek fotbalových nedělí, možná by přitáhl fanoušky, třeba i hráče našeho „A“ týmu. Možná by se vytvořila atmosféra, kterou by si kluci jistě zasloužili. Budeme se v zimní přestávce snažit tento nesoulad odstranit a pro jaro získat lepší podmínky.

Přípravce se daří

Musíme pochválit mladší přípravku, která letos své soupeře drtí. Prozatím nepoznala porážku a průběžně vede svoji skupinu. I starší přípravce se daří, drží se v první polovině tabulky. U žáků je to obtížnější, oba týmy postoupily mezi starší. Nová pravidla, mnohem větší hřiště, více hráčů a nutno podotknout, většinou se setkáváme s rozdílem dvou až tří let oproti hráčům soupeře. To je bohužel často znát, i přes maximální nasazení ze strany našich kluků. Mladší žáci se nicméně s novými podmínkami pomalu vyrovnávají a výkony se zápas od zápasu zlepšují, a to je dobrý signál pro další části soutěže.

A naši nejstarší, u kterých šlo letos o velký krok do neznáma? Dělají čím dál větší radost. Sice jde asi o nejtěžší rok nejen pro kluky, ale i pro trenéry a realizační tým, jezdí se už opravdu daleko do celého okresu Brno-venkov (od Těšan a Vojkovic na jihovýchod až po Zbraslav a Říčany směrem na Vysočinu). Útěchou všem může být, že si všichni na nové podmínky rychle zvykli a mezi soupeři se neztratili. Již jsme poznali sladkost vítězství i pochvaly ze stran rozhodčích a trenérů soupeře.

Ohlédnutí za létem

Všem hráčům jistě pomohla i letní příprava, prázdninový příměšťák a letošní soustředění. Organizovali jsme hned tři - pro přípravku, mladší a starší žáky. Tyto akce měly za cíl nejen získání nových znalostí a dryl toho, co již umíme, ale také stmelení kolektivu.

Osobně můžu mluvit za starší žáky, se kterými jsme jeli na jižní Moravu - do obce Přítluky. Měli jsme k dispozici velký rodinný dům s bazénkem, zahradou s hřišťátkem. Brali jsme s sebou i kola, na kterých se většina kluků i přemístila cestou tam i zpět. O zázemí se opět výborně postarali manželé Hlouškovi, za což jim patří velký dík. Každé dopoledne byl na pořadu intenzivní trénink, fotbalový i cyklistický, po obědě většinou odpočinek a zábava celého týmu formou koupání, chytání ryb. Podařilo se nám domluvit tři přátelská utkání, s Břeclaví – Charvatskou Novou Vsí, Brumovicemi a Klobouky u Brna. Pro nás to bylo první setkání s velkým fotbalem, první zkušenosti, první porážky, ale i první výhra.

Na naše kluky jsme právem hrdí. A za to vše patří také velký dík všem trenérům a jejich organizačním týmům. Bez nich by se na hřišti se neprohánělo na sto dětí.

Co nového v klubu?

A jaký byl podzim z hlediska klubu? Opět jsme hledali správce pro areál hřiště a kabin. Tato snaha se povedla, a tak přejeme novému správci hodně úspěchů. Rovněž se podařilo dotáhnout reklamaci stavby kabin a dotyčná firma na sklonku léta, byť s našimi výhradami, nedostatky opravila. Uvidíme, zda bude provedení dostačující. Také usilovně pracujeme na dalších projektech, které nás tlačí. Zejména zefektivnění ohřevu TUV a vybudování topení, díky nimž by se kabiny v zimě temperovaly a v chladných jarních a podzimních měsících by bylo možné přitápět dětem při převlékání. Nyní u nás panují občas

vojenské podmínky. Také stojí za zmínku snaha o připojení pitné vody, celkovou rekonstrukci travnaté plochy a zajištění dostatku vody pro závlahu.

Nakonec bych rád všechny pozval na tradiční sportovní ples, který budeme pořádat 18. ledna 2020.

Krásný zbytek letošního roku a hodně úspěchů v tom příštím přeje

Mirek **Ryšavý**

Tělovýchovná jednota Ochoz u Brna - oddíl kopané pořádá

v sobotu 18. 1. 2020 od 20:00 hodin v sále Orlovny

SPORTOVNÍ PLES

K tanci i poslechu zahraje skupina Dolce Vita,
připravena je bohatá tombola a občerstvení.
Vstupné 100,- Kč

Srdečně zveme všechny příznivce sportu a dobré zábavy.

Z DÓMŮ A CHODEB

Nové objevy: Komín dómku Nohsledů

Minulý rok (Zpravodaj 4/2018) jsme informovali o objevu nové Východní propasti v jeskyni Závrt u Borovice, blízko lomu Pod Hádkem. Letos pokračovalo zvýšené úsilí skupiny zaměřené na komín z dómku Nohsledů (dómek objeven teprve v roce 2014). Došlo ke smršti akcí s jediným cílem: prokopat komín vedoucí z dómku Nohsledů a vytvořit novou cestu pro lanovku usnadňující transport až na povrch. Úsilí bylo veliké, bylo potřeba odstranit velké množství kamenů, které tvořily špunt komínu a ve stísněných podmínkách pokračovat dále. Po půl roce se to povedlo: komín vytváří širší síňku, která jako hnízdo visí u stropu dómku Nohsledů a ústí do horní části Východní propasti. Nebylo to však zadarmo – několik akcí blokovaly další průstup dva obří balvany. Jeden visel zaklíněný nad našimi hlavami, druhý tvořil více než metrovou stěnu mezi Hnízdem a Východní propastí. Nakonec se oba podařilo s trochou štěstí uvolnit tak, že nikdo nepřišel k úrazu. Další kapitolou po vyčerpávajícím roce tak bude oprava nářadí, které je již za hranicí životnosti. Aku vrtačka již vypověděla službu a musela být používána jiná, která vyžaduje zapojení do elektrické centrály, jejíž transport zpomaluje převoz veškerého materiálu.

Další směr úsilí je tak pro nás jasný – k rychlejšímu transportu sedimentů z chodby vedoucí z dómku Nohsledů vybudovat novou lanovou dráhu až k čelbě. Chodba je totiž zcela utopena v ukloněných sedimentech s nádhernými facetami na stěně po tekoucí vodě. Tam nás snad někdy v budoucnu čekají pěkné objevy. Budeme moc rádi, pokud najdeme nějaké zájemce z řad občanů Ochozi u Brna. Lze nás případně kontaktovat na e-mailu uvedeném na našem webu www.shkb.cz.

Jeskyňáři ze Speleohistorického klubu Brno

Z KLUBU SENIORŮ

Pobaltská Litva

byla námětem přednášky pro seniory při setkání ve čtvrtek 3. října t. r.

Zavítal mezi ně P. Mgr. Zdeněk Drštka. Hovořil o historii, geopolitickém vývoji, některých památkách, samozřejmě nechyběly ani postřehy ze současnosti země.

Dobře zpracované téma zaujalo nejen svým obsahem, barvitostí a přednesem, ale i vytříbenou češtinou.

Klub seniorů

PSANÍ JE ÚNIK DO SVĚTA, KTERÝ NEMUSÍ MÍT ŽÁDNÁ PRAVIDLA

ŘÍKÁ TEREZA KUČÍRKOVÁ, AUTORKA KNIHY CESTOVATELSKÁ KREV

Nestává se často, že na pultech velkých knihkupectví stojí v regálech s novinkami kniha, kterou napsal Ochozák. V září jsme ale tenhle výjev mohli vidět ve všech velkých obchodech. Postarala se o to Tereza Kučírková, které vyšla autorská prvotina – fantasy příběh pro děti a mládež s názvem Cestovatelská krev.

„Eveline je mladá dívka vyrůstající jen s matkou, miluje běhání a připravuje se na závody. Při jednom běžeckém tréninku se dostane do svízelné situace, ve snaze z ní uniknout vykročí z našeho světa a vkročí do jiného. Dostává se do Řádu cestovatelů plného svérázných postav, snaží se ovládnout nově získanou dovednost a musí také poprvé čelit hrozbám a nástrahám, které na cestovatele číhají. Podaří se Eveline zapadnout do podivného Řádu a rozluštit tajemství a nebezpečí, která obklopují její rodinu.“

Oficiální anotace dává tušit zajímavý příběh i hlavní motiv. Byl by hřích se nezeptat na to, jak se taková kniha rodí na svět, jaké další náměty má autorka v hlavě, jaké má ohlasy... Tak jdeme na to!

Studovala jsi přírodovědný obor, nebývá úplně zvykem, že lidé tohoto zaměření píšou ve volném čase knihy. Co tě na psaní baví? Jak a kdy jsi s tím začala?

S drobnými pokusy jsem začala už v dětství, ale s pořádným psaním delších kusů právě až během práce v laboratoři. Bavil mě únik z vysoce analytického, přesného prostředí do světa, který nemusí mít žádná pravidla.

Tereza Kučírková, rozená Nehybová, studovala Biskupské gymnázium v Brně a dále obor Molekulární biologie a genetika na Masarykově univerzitě. Ještě během studia nastoupila jako vědecká pracovnice do laboratoře, která se zabývá výzkumem nádorových buněk.

Do Ochoze se přistěhovala za manželem v roce 2016, mají spolu roční dceru Dorotku. Je členkou Ochozské chasy, pomáhá s přípravou a údržbou krojů. Kromě folklóru, literatury, sportu a cestování se ráda věnuje šití a procházkám po okolí.

Předpokládám, že máš ráda žánr fantasy. Proč zrovna takový žánr? Jaké máš oblíbené autory?

Ano, je to můj nejoblíbenější žánr, baví mě, že kreativita autorů není nijak omezená, možné je cokoliv. Oblíbený autor je určitě Terry Pratchett, který kromě nespoutané fantazie disponoval obrovskou jazykovou vybaveností a taky neotřelým humorem.

Jak se vlastně takový ucelený fantasy příběh rodí? Postupně, nebo naráz? Inspirovalo tě při vykreslování postav a zápletky něco?

Můj příběh se rodil postupně, inspiraci jsem brala všude kolem. Kamarádce připomněla scéna z prvních stránek jízdu autobusem 201, v knížce se objeví i hodové veselí.

Koluje i ve tvých žilách cestovatelská krev? Na jaké cesty nejsilněji vzpomínáš?

Asi ano. S manželem jsme měli to štěstí, že jsme navštívili země blízké i exotické, nejsilněji však vzpomínám na náš pobyt v severní Indii, kde jsme byli zapojeni do dobrovolnického programu a učili jsme biologii na základní škole v Himalájích.

Eveline běhá – máš i ty k tomuto sportu nějaký vztah?

Mám velmi kladný vztah ke sportu obecně, běhání, turistika a cyklistika patří k nejoblíbenějším.

Kdy jsi přišla s myšlenkou nabízet rukopis nakladatelům? Který z nich se ho ujal?

Mojí hlavní motivací bylo vylepšení rukopisu, chtěla jsem se naučit o tvůrčím psaní co nejvíce a zjistit, kde dělám chyby, znát názor profesionálů. Velká nakladatelství (Fragment, Albatros) nevyžádané rukopisy většinou nečtou. Vybrala jsem si tedy kromě nich i menší nakladatelství

Křest knihy se uskutečnil za velké účasti v místní knihovně na začátku září.

Kmotrou se stala Hanka Hudcová z kulturní komise.

Beletris (nyní Formal Group), které rukopis přijalo.

Jak dlouho vlastně trvá vznik knihy? Co všechno jsi musela podstoupit?

V mém případě skoro tři roky, což však bylo dáno fúzí Beletrisu s jiným nakladatelstvím a konfliktem edičních plánů. Rukopis prošel korekturami gramatiky a stylistiky, pár drobnými úpravami děje, tvořila se obálka, anotace atd.

Co tě na tom procesu nejvíc překvapilo?

Jeho délka ☺. Také jsem čekala markantnější zásahy do textu, ty byly minimální.

Máš už nějaké čtenářské ohlasy?

Od několika kamarádů, vesměs kladné, ale jsem ráda i za rady, kterých se mi dostalo. Na blogu Kniha za knihou je dostupná i první oficiální recenze.

Co bys knize a jejím čtenářům – a taky vlastně Eveline, co bys jim všem popřála?

Čtenářům byl popřála příjemný zážitek a knize, aby se dočkala pokračování, které mám v hlavě.

Máš už nějaký nápad?

Nápadů mám několik. Kromě zmíněného pokračování mě ještě láká fantasy příběh inspirovaný prostředím slovanských mýtů.

Ukázka z knihy Cestovatelská krev

„A jaký je teda ten tvůj svět?" zajímaly se obě. Andreasovi se začaly červenat líce a díval se do země.

„Není to nic moc. Takový obyčejný malý svět," říkal skromně, jako kdyby se za něj styděl.

„Nedělej, když si ho Alex užil, my si ho užijeme taky. Tak co je to zač?" dožadovala se Marlene.

„Jasně, vezmi nás tam," řekl Eve rozhodně.

„Obě naráz? To jsem nikdy nedělal."

Tereza Kučírková: Cestovatelská krev, nakladatelství: Formal Group, rok vydání 2019, počet stran 253, cena 198 – 230 Kč (internetová knihkupectví, velká knihkupectví v Brně), kniha je k zapůjčení i v Ochozské knihovně.

„To zvládneš. Však seš svalnatej dost," zasmála se Marlene, mrkla na Eveline a už se mu hnala do náruče.

„Dobře, ale nesmíte se smát," varoval je ještě. Andreas skutečně neměl problém obě je přenést. Dívky byly jedna jako druhá velmi štíhlé, on každou objal v pase jednou rukou a na okamžik přenosu je držel. Ruce se mu námahou ani trochu nezatřásly. Za okamžik už stáli ve světě, který na první pohled vypadal zcela standardně, až na roční období. Byli uprostřed zimy, všude byly spousty sněhu navršené do úhledných kopečků.

„Tos nám měl říct, že je tu zima, teď tu umrznem," nadávala Marlene. Eve si bolestně vzpomněla na svůj předchozí kontakt se světem plných sněhu a ledu.

„Vážně?" ptal se jich Andreas s lišáckým úsměvem. Eveline se zarazila, nebyla jí ani trochu zima, a to měla jen tenký svetřík.

„Je tu teplo," řekla pomalu a Andreas přikývl hlavou. Marlene dřepla k veliké sněhové muldě a zkusmo udělala kouli.

„I sníh je teplý," řekla s úžasem, to už ji ale Andreasova koule trefila do tváře a ona vypískla. Andreas hodil přesně, ale ne tvrdě. V tu ránu se seběhla sněhová bitva. Eveline se schovala za skupinku keřů a chystala si koule k útoku, když vtom jim na hlavu dopadla sprška sněhu z vysokého stromu. Bylo to jiné než koulovačka doma, kde sníh studil za krkem a v rukávech a krystalky ledu pálily a štípaly. Tady to byla čistá radost, prachový sníh, a ještě tělesné teploty, byl nesmírně příjemný na dotek. Jenom pokud byla koule víc uplácaná a ledová, škrábala. Koulovali se desítky minut, když si Eve za svého úkrytu všimla, jak Andreas míří k nic netušící, taky schované Marlene s plnou náručí sněhu. Běžela jí na pomoc. Nohy se jí bořily do sněhu, ale pohybovala se obratněji než těžší Andreas. Ten, jak ji spatřil, zaútočil na ni. Sníh létal vzduchem. Marlene se k ní přidala a dívky spojenými silami dávaly Andreasovi zabrat. Až nakonec padl na kolena.

„Vzdávám se, vyhrály jste," lehl do sněhu a hlasitě se smál. Dívky si sedly vedle něj a ztěžka oddechovaly.

„Jak jsi to dokázal?" zajímala se ohromeně Eve.

„Je tu vyšší teplota tuhnutí vody, voda zamrzá už při asi 30 stupních," vysvětlil.

„Je to skvělý, hlavně, že se ti povedlo dostat se sem. Je to teda hodně bizarní," projížděla prsty ve sněhu, který působil jako peří.

STEP AEROBIK SENIOŘI

Bláznivý nápad, který se zrodil při jednom večerním posezení. Děti cvičí, tak proč bychom to nezkusili také, navíc, když někteří již mají zkušenosti? Ano, nebo ne? „Ale jo, pojďme do toho! Pohneme se a uvidíme." „A co trenérka? Tu přece potřebujeme?" Terka Mlejnková, trenérka aerobiku dětí v Ochozi a vicemistryně světa ve fitness týmech-step, byla jasná volba. Měli jsme štěstí, že i ona řekla na náš bláznivý nápad ano. Ve svém volnu nás chodila jednou týdně na dvě hodiny trénovat. Trpělivě vysvětlovala, opravovala, motivovala, a hlavně to s námi nevzdala. Vytvořila sestavu a krok po kroku se nám snažila předat jednotlivé pohyby. Výsledek jste někteří mohli shlédnout na Sokolovně a pak na závodech. Úspěchem pro nás bylo 2. místo na Aerobic cup Kyjov 2019. A co bude dál? Chybí nám lidé. Je to dřina, zodpovědnost, pravidelnost, ale hlavně zábava a týmovost. Oslovilo tě to a máš čas? Neváhej a ozvi se (602 554 993).

Mně nezbývá než poděkovat Terce za její obětavost a trpělivost a Vlaďce, Mirce, Jolče, Báře, Evě S. a Evě R., Mirovi K. a Mirovi Ž. za skvěle strávený čas a vzpomínky, které mi zůstanou. Díky!!

Eva **Drochytková**

PODRUHÉ VE SLOVINSKU

Nádherné Slovinsko jsme navštívili v roce 2016. Tato země nabídne výletníkovi majestátní hory, moře, jeskyně, památky a dobré jídlo. Protože jsme chtěli poznat další krásy, rozhodli jsme se do této země letos vrátit.

Výlet se uskutečnil ve třech červnových dnech. Tentokrát jsme neabsolvovali dlouhý noční přejezd, ale odjížděli jsme ráno o půl třetí z Ochoze a kolem osmé hodiny jsme se už procházeli v **Mariboru.** Rozkládá se na břehu řeky Drávy a i přes svou průmyslovou minulost má krásné historické centrum. Navštívili jsme přístav s kavárnami, mohli jsme obdivovat Starou Trtu, nejstarší vinnou révu ve Slovinsku, jejíž stáří se odhaduje na 400 let, uličky města a malebná náměstí. Pokochali jsme se Mariborem z výšky, lanovka na Pohorje byla zpestřením prvního dne.

Tato réva plodí už víc jak 400 let.

Dále naše cesta směřovala do hlavního města Slovinska **Lublaně,** která se rozkládá na řece Lublaňce. Je to město plné zeleně, studentů, architektonických skvostů architekta Plečnika. Prošli jsme se po Trojmostí, Prešernově náměstí, uličkami Starého města. Čas zbyl i na posezení u kávy a rozjímání o tomto malém velkoměstě. Navečer jsme se ubytovali v Sežaně, kde jsme strávili všechny tři noclehy.

Abychom netrávili čas jen ve městech, druhý den jsme po snídani jeli poznávat divy přírody. **Postojenská jeskyně** je považována za jednu z nejkrásnějších na světě. Tento podzemní jeskynní systém si vysloužil přední místo mezi slovinskými turistickými atrakcemi nejen pro 19 kilometrů podzemních dómů a chodeb, ale také proto, že tady na vlastní oči spatříte člověčí rybu. Jeskynní systém Postojna utvořila v dávných dobách řeka Pivka. Do podzemí totiž nedojdete pěšky, ale zaveze vás tam podzemní vláček. Vláček je v provozu již od roku 1872. A co to vlastně ta „člověčí ryba" je? Je to v podzemí stále žijící obojživelník, vyskytuje se jen v balkánských krasových jeskyních, nemá pigment a trochu vypadá jako had s nožičkami a dračí hlavou. Velkou atrakcí se stal v Postojenských jeskyních, kde si ho můžete prohlédnout ve velké vodní nádrži na cestě zpět z jeskyní.

Po prohlídce jsme poobědvali ve stylovém jeskynním dvorci a vydali se na prohlídku nedalekého **Predjamského hradu,** jedné z ikon Slovinska. Unikátní pohádkový hrad Predjama je vytesaný do skály vysoko nad jeskyní, díky které jeho obyvatelé ve středověku přežívali i dlouhodobé obléhání. Až na rytíře

Záhadný Predjamský hrad.

Erazema. Ten se svým bezpečím na hradě chvástal tak dlouho, že si na něj nepřítel počíhal na latríně. Hrad vytesaný do skály vysoko nad zemí ve středověku poskytoval sice tvrdé podmínky, ale zároveň i bezpečí. Tehdy k němu ještě nevedla pohodlná příjezdová cesta, nepřátelské vojsko tak mohlo obyvatele Predjamy nanejvýš obléhat, ale ani to nepřinášelo valné úspěchy. Stavitelé Predjamského hradu s několika síněmi, mučírnou, zbrojnicí nebo pokojem pro kněze si v několika případech ušetřili práci a pár stěn tak nahrazuje skalní masiv.

Krásný den plný poznání jsme zakončili ve vesnici **Lipica,** kde se chovají slavní koně Lipicáni, vznešení bělouši známí z jízdáren i filmů. Vždyť jednoho vlastnil i náš prezident T. G. Masaryk.

Oblast krasu, kde jsme se pohybovali, je vyhlášená nejen skvělým červeným vínem, ale i sušenou šunkou – pršutem. V **Lokvi je jedna z největších a nejvyhlášenějších pršutáren** v celém Slovinsku. Den jsme začali příjemným posezením a ochutnávkou produktů pršutárny v dokonalém souznění s červeným vínem Teran. Promítli nám film o výrobě a prohlédli jsme si sušárnu s tisíci sušících se pršutů.

Naše další cesta vedla do nedaleké **obce Hrastovlje** s návštěvou kostela svaté Trojice, který si své zapsání na seznam UNESCO zasloužil svým souborem fresek.

Další den jsme pokračovali k pobřeží Jadranu, do **Izoly,** prohlédli si centrum města, které připomíná Benátky, a zamířili na pláž, kde jsme si užili pohodové koupání a zasloužený odpočinek u moře.

V podvečer jsme se vydali na cestu do **Terstu,** města, které je spojeno nejen s dějinami Slovinska, ale celé Rakousko-Uherské monarchie. Prošli jsme se po náměstí Piazza dela Unitá Itália, shlédli připomínky římské minulosti, vystoupali ke katedrále.

Poslední den po snídani jsme se s krasem rozloučili a vydali se na cestu do nejstaršího a nejkrásnějšího města Slovinska, do **Ptuje.** Ne nadarmo se říká, že pokud byste ve Slovinsku měli navštívit pouze jedno město, měl by to určitě být Ptuj. Je to nejstarší slovinské město. Založeno bylo už Kelty a nese stopy římské historie. Dnes je to příjemné menší městečko ve východním Slovinsku, kterým protéká řeka Dráva. Nejstarší památkou Ptuje, která leží v nejužším centru města, je Orfeův památník – 5 metrů vysoký náhrobek z 2. století n. l., který tu vztyčili na počest tehdejšího starosty. Památník stojí dodnes na stejném místě, kde ho vztyčili Římané. Najdete na něm vyobrazení z mýtu o Orfeovi. Ve středověku byl využíván jako pranýř. Odpoledne nás čekal relax před cestou domů, a to v termálních lázních Ptuje.

A odtud navečer následovala cesta domů.

Jistě mi dáte za pravdu, že jsme Slovinsko poznali opravdu zcela jinak, než na prvním výletě. Budu se těšit na některém z příštích výletů, snad v roce 2020 do severní Itálie, která nabízí krásné hory, jezera i malebná městečka.

Vaše Janica

Malebné město Ptuje.

ARCHEOLOGICKÝ VÝZKUM JESKYNĚ ŠVÉDŮV STŮL

V prvních třech zářijových měsících proběhl archeologický výzkum jeskyně Švédův stůl nacházející se na katastru naší obce. Výzkum se uskutečnil ve spolupráci místních a australských vědců a studentů pod záštitou Archeologického ústavu Akademie věd České republiky v Brně. Navázal na předchozí odkryvy Martina Kříže, Bohuslava Klímy a dalších badatelů. Vzhledem ke známé ochozské čelisti neandrtálského člověka, kterou zde v roce 1905 objevil student Karl Kubasek z nedalekých Bílovic nad Svitavou, bylo hlavním cílem výzkumu nalezení dalších kosterních pozůstatků neandrtálců, které by mohly být podrobeny antropologickým a genetickým analýzám. Tento cíl se bohužel zatím splnit nepodařilo, přesto došlo objevu mnoha zajímavých nálezů.

Jedná se zejména o kosterní pozůstatky zvířat z doby nedávno minulé, ale také z poslední doby ledové. Můžeme mezi nimi rozpoznat kosti jeskynních medvědů, lvů, vlků, srstnatých nosorožců a mamutů, lišek, sobů, koní, jelenů, praturů, bizonů, drobných hlodavců (hryzců, hrabošů) a dalších zvířat.

Mezi kamennými nástroji vynikají magdalénské čepelky s otupeným bokem náležející kultuře lovců sobů a koní, některé hrubotvaré nástroje byly ale zřejmě vytvořeny ještě neandrtálci v období středního paleolitu. Veškerý sediment byl plaven na sítech o průměru ok dva milimetry, což umožnilo nalezení i velmi drobných artefaktů a zlomků kostí. Zajímavým nečekaným nálezem je například záměrně porytý zlomek vápence, u kterého až další analýzy prokážou, zda se jedná třeba o zlomek podložky na krájení masa, nebo dokonce o fragment rytiny, pravěkého uměleckého díla.

Kromě prokopání části haldy před jeskyní pocházející z předchozích výzkumů byla vyhloubena ještě podélná sonda od vchodu jeskyně až po začátek haldy před jeskyní, která měla odpovědět na otázku, zda se zde nacházejí ještě nějaké netknuté (intaktní) sedimenty, které by bylo možné podrobit dalšímu výzkumu zahrnujícímu odběr vzorků na datovací a další přírodovědné analýzy. Intaktní sedimenty se zde skutečně objevit podařilo, na výsledky přírodovědných analýz včetně datování těchto vrstev si ale budeme muset ještě nějakou dobu počkat.

Pokračování výzkumu je plánováno ještě v průběhu dvou dalších let, vždy několik týdnů na sklonku léta. Rádi mezi sebou přivítáme případné zájemce o starší dobu kamennou.

Ondřej **Mlejnek**

BERMUDSKÝ TROJÚHELNÍK V OCHOZI?

V letních měsících se v naší klidné obci bylo pozorováno několik vědecky těžko vysvětlitelných jevu, díky nímž je možné, že se Ochoz stane místem dostaveníčka pro milovníky záhad a paranormálních jevů. Vše nasvědčuje tomu, že se v Ochozi objevila obdoba slavného bermudského trojúhelníku.

Tato časoprostorová anomálie se otevírá pouze v nočních a brzkých ranních hodinách a nachází se v prostoru mezi Bistrem, Restaurací Na kovárně a kapličkou na Příhoně. Vše začalo stížnostmi obyvatelů žijících v tomto tajemném trojúhelníku na množství malátně se pohybujících postav vydávajících hlasité neartikulované zvuky vzdáleně podobné křiku ploskonosých primátů. Mnozí obyvatelé, kteří se v inkriminovanou dobu pohybovali v tomto prostoru, přiznávají dočasnou ztrátu paměti. Jiní popisují zážitky, kdy se nejspíš díky účinkům časové smyčky probudili ráno na jim zcela neznámém místě.

Je pravdou, že narozdíl od bermudského trojúhelníku v tom ochozském dosud nebyly hlášeny žádné ztráty aut nebo letadel. Zato zpráv o ztrátě mobilů, klíčů, peněženek nebo ztrátě paměti či orientace máme spoustu. Jeden dopravní prostředek ale přece jenom zmizel. Nejmenovaný ctihodný občan vjel do trojúhelníku na svém kole, aby se vzápětí probudil u sebe doma, ale bez kola. Další děsuplné vyprávění se nám podařilo pod příslibem anonymity získat od očitého svědka. „Jdu si takhle vlahou nocí domů, když se z ničeho nic přede mnou zvedla silnice a praštila mě do čela. Zvednu se a o pár metrů později znova. Přišel jsem domů celý zbitý."

To jsou zatím všechny události, které se nám podařilo nashromáždit. Pokud se vám stane, že budete čekat celou noc, než se vaše drahá polovička vrátí domů, je možné, že se jen dostala do zajetí tohoto doposud neprozkoumaného paranormálního jevu.

Michael **Vidura**

EkoOkýnko

Den bez odpadu

Sobota sedmého září byla v lecčems zajímavá. Pršelo, jak už dlouho ne, ochladilo se. Byl to také mezinárodní den světového dědictví. A aby nějaké dědictví bylo i do budoucna a nezavalily je jen hordy plastů a odpadků, na mnoha místech naší země se potkávali lidé, aby zakončili akci s názvem **Týden bez odpadu.**

I v Ochozi se tak stalo, a to větru dešti navzdory. Plány byly velké, ale od pohodové slavnosti na farní zahradě s nějakou tou besedou a přednáškou se muselo kvůli nevlídnu upustit, zůstaly jen přednášky a workshopy v doprovodu dílniček.

V první přednášce a besedě se víc než desítka diskutujících zamýšlela nad problematikou odpadu u nás v obci, v Česku i celkově ve světě. Padaly různé připomínky a případy toho, jak svět spotřeby a konzumu zcela nelogicky brání tomu, aby lidé produkovali méně odpadu. Pozvání přijala i Aneta Lorenzová, která se sama snaží žít bez odpadu, a podělila se s námi o prožité zkušenosti.

Dárky trochu jinak

Další besedu vedla Irena Kolčárková, která přišla s velmi milým tématem – obdarovávání jinak. Společně jsme vycházeli ze zkušeností nás všech – z toho, že se nám po každé oslavě (a že jich je!) hromadí doma šílené množství zbytečností, obzvláště v početných rodinách s malými dětmi. Sdíleli jsme nápady, co jiného je možné věnovat osobě, kterou máme rádi. Co dokáže udělat radost? Dokáží děti ocenit alternativní dárek? Jak vše vykomunikovat s prarodiči? Co dětské oslavy pro spolužáky? Jak se vyhnout zbytečným věcem, které stejně brzy skončí v koši – tedy jako další odpad, který zatěžuje planetu?

Otázek bylo mnoho, nápadů ještě víc. Několik tipů, které na besedě zazněly, rády s Irenou předáváme i na tomto místě, přece jen se budou do adventní doby hodit!

Pokud chcete zvolit vhodný a originální dar, měli byste na prvním místě respektovat toho, koho chcete obdarovat. Někdo má rád vdolky, jiný holky. Ne každého potěší dárek vlastní výroby, peněžní poukázka nebo jakkoliv praktický dar. Jiný zase přesně tohle ocení. Jak je to možné?

Pochopit to pomáhá teorie pěti jazyků lásky. Někdo potřebuje, aby se cítil být milován, slova ujištění, jiný ocení pozornost, další se těší z drobných věcných darů, jiný ocení skutky služby, pátým jazykem je fyzický kontakt. Každý jsme jiný a často právě nastává problém, pokud používáme jazyk lásky, kterému ten druhý nerozumí, na který neslyší.

A teď už konkrétně:

Děti

Jak omezit množství darů dětem? Některé děti dárky vyloženě potřebují a vyžadují je (přijímání darů), u jiných to nutné není. Třeba dárky ze služebních cest. Dáváte je? Není lepší si například s dětmi sednout a vyprávět o zemi, kde jste byli? (jazyk pozornosti)

Nebo svátky – jak řešíte jmeniny? Někdo to řeší jen koláčem, jiný dává drobnosti, někdo zase věnuje dítěti den – tedy jeden den bude rodina dělat to, co chce zrovna oslavenec.

Co ale ty narozeniny... Vyzkoušejte třeba darovat poukaz na nějaký zážitek, případně něco praktického. Zvlášť malé děti nevnímají pěnu do koupele jako podpásovku, naopak si k praktické věci utvoří pevnější vazbu a potěšení budou i věcmi praktickými věcmi pro tvoření.

Blíží se Vánoce a s nimi hromada krabic pod stromečkem. V některých rodinách omezují třeba počet věcí na osobu, obzvláště dětem třeba kupují jen tři věci – to, oč si napsaly Ježíškovi (výběr ze seznamu), to, co potřebují a pak nějakou knihu. Možná cesta ze začarovaného kruhu? Když by měly děti pokaždé dostat víc a víc dárků... Kde se to zastaví? Bojíme se zklamání dětí. Možná ale víc než je třeba. „Dříve jsme dětem sháněli hračky, dnes sháníme někoho, s kým by si mohly hrát." (z knihy Vánoční omyl)

Co dětské oslavy? Je dobré se domluvit s rodiči, případně spojit síly s dalšími pozvanými. Osvědčilo se třeba dokupovat díly do oblíbených stavebnic nebo se spojit a zakoupit nějaký poukaz (vždy však po dohodě s rodinou). Tu blbinku za pár korun stejně obdarovaný za pár dní vyhodí...

Partnerské dary

Osvědčilo se především věnovat druhému čas. Nebo ho potěšit nějakým „certifikátem": Den volna pro Tebe (nalož s ním, jak uvážíš). Nerada umýváš nádobí – třikrát ho za Tebe umyju, když budeš zrovna muset. Uvařím ti třikrát jídlo podle tvého přání.

Není taky nad snídani do postele ☺.

Dary pro rodiče, prarodiče

Kteří už fakt nic nechtějí a nepotřebují... To bývá oříšek! O to víc většinou potěší drobné dárky vlastní výroby. Někdy to může být velmi jednoduché (nasušit bylinky do nějaké pěkné krabičky), jindy člověk musí víc plánovat nebo přemýšlet. Do procesu je dobré přizvat i vnoučata, nafotit společnou tvorbu, to se pak cení ještě víc. Nebo prarodiče pozvat na společný rodinný výlet, opět jim věnovat čas a servis.

Přátelé

Nejvíce se podle zkušeností debatujících osvědčují dary k přímé spotřebě s nějakou zvláštní úpravou. Speciální etikety na víno, balíčky pro společnou degustaci, místní speciality... Velmi hezké je, když dary pocházejí právě z nějakého recyklovaného či použitého materiálu a mají nový účel. Zkrátka při koupi i vymýšlení stačí myslet na to, že se dá pořídit i něco, co pomůže v boji s odpadem. Víceméně každý čas, který jde nad rámec koupě daru (ale i ve formě promyšleného nakupování), je velmi ceněný. I když zase ne vždy – někdy je dobré nepřinášet nic a raději čas trávit s přáteli. Přijměte fakt, že vy jste ten dar!

Nevšedních tipů a přímých zkušeností zazněla na setkání celá řada. Hlavním poselstvím ale bylo **sdílení.** Sdílejte, jak vnímáte obdarovávání vy, co vám dělá radost, co se ukázalo jako dobrý dar, který splní svůj účel na 120 procent a přitom nezatíží planetu víc, než je nezbytné. Povídejte si o tom, inspirujte se vzájemně. I my jsme se o to pokusili na Dni bez odpadů a částečně i teď, v těchto řádcích.

SAACZECH - nápad, který má několik bonusů

Kromě látkových a záclonových pytlíků, za něž moc děkujeme Markétě Červinkové, Terce Krčmářové a Terce Kučírkové, se na akci objevily i pytlíky trochu jiné. Lehké, průsvitné, velmi dobře suplující klasické mikrotenové sáčky.

A i tohle byly sáčky, jen se píší jinak – SAACZECHy. Nápad nabídnout na trhu právě takový produkt, který dokáže konkurovat všem známé a nepříliš ekologické variantě, vymysleli dva mladíci. Navíc – vyrábí se z „prošlých" padáků, které by se jinak vyhodily, a šijí je zaměstnanci chráněných dílen napříč Českou republikou. A ještě jeden bonus to pro nás má – Jakub Sapák, jeden z autorů projektu, je Ochozák.

„Nechtěli jsme už více používat jednorázové plastové sáčky a vytvářet tak další a další odpad. Náš Saaczech má právě za cíl minimalizovat používání jednorázových plastových sáčků.

Po měsících hledání a zkoušení jsme objevili skvělý materiál – padákovinu. Hned nás napadlo, že bychom mohli využít vyřazené padáky. Kromě padáků šijeme Saaczech také z jiného polyamidu, který díky drobným kosmetickým vadám končí v odpadu. Tyto nedokonalosti však nemají vliv na kvalitu Saaczechu, všechen materiál má potřebné certifikáty kvality a splňuje hygienické normy.

Tím se nám podařilo vytvořit Saaczech – produkt cirkulární ekonomiky.

Saaczech je navíc vyráběn v chráněných dílnách v České republice. Snažíme se tak podpořit i sociální pilíř a 5 skvělých dílen."

Saaczech můžete koupit ve třech velikostech nebo můžete nově objednat celou sadu. Ideální vánoční dárek, nemyslíte? Více na webu www.saaczech.cz

(ata)

JAK SE FANÓŠEK ZAČAL UČIT VÁPEŇÁKEM

Na konci léta začínala vápeňákům sezóna. Tak jako na jaře, tak i na podzim vyjížděly z Ochoze vozy tažené koňmi více než jindy. Časně za svítání vyráželi vápeňáci za obchodem daleko do kraje, nejčastěji směřovali na jižní Moravu, mnohdy až do Rakouska. Všude tam se totiž blížily hody, a to byla nutnost pro hospodyně mít na hody čistý domek obílený vápnem, s modrým podrovnáním pod okny. Vápno také potřebovali hospodáři pro různé stavební úpravy, vápeňáci z Ochoze byli tedy všude vítáni.

Toho podzimu byl Fańošek celý neklidný. Letos totiž musela přijít chvíle, o které dlouho snil. Jeho nejstarší bratr Tonda byl na jaře odveden na vojnu a prostřední Žanek nedávno odešel do Blanska do učení ke známému ševci. Zůstal doma Fanóšek a pětiletý Jozéfek, to tedy znamená… To jistě znamená že on, Fanóšek, letos pojede s tatou prodávat vápno!!!

Více než kdy jindy se ochomýtal kolem jejich koní a velmi ochotně je hřebelcoval, krmil a napájel.

Jenomže tata nic. Dosud mu nic o tom, že s ním letos začne jezdit, nepověděl. Když byli rodiče sami, Fanóškova maminka se na to sama tatínka zeptala: „Vezmeš teď toho kluka sebó, nebo ne? Moc se na to těší."

Ale starý vápeňák se jen škrábal ve vlasech. „Já ti mamo nevím… Kluk je jak z divokéch vajec, pořád někde lítá s tím psiskem a píská na píšťalku. Abych ho ještě nemusel hlídat já, místo toho aby on hlídal vápno na voze…"

Ale Fanóškova maminka tatínka prosila, aby synka s sebou vzal, a pověděla mu, jak se všem sousedům Fanóškova hra na píšťalku líbí. Tatínek tedy nakonec svolil, když chlapec slíbil, že bude vápno opatrovat jako oko v hlavě. Ale potíž nastala při odjezdu, když Františkovi skočil na klín jeho psík Šotek.

„Ten pes zostane doma," prohlásil přísně starý vápeňák. A to bylo zlé.

Ale maminka se opět začala za Šotka přimlouvat připomínaje, jak malý pejsek sám zatočil s kunou, která jim chodila na slepice. Nejprve se tatínek mračil, ale pak ho Fanóšek sám s pláčem prosil a slíbil, že kdyby byly se Šotkem nesnáze, půjde z domu pryč. Tatík tedy svolil, ač nerad.

Tak vyjeli za obchodem. Odpoledne se už blížili ke Kyjovu. Zmáhala je únava a prašná cesta, Fanóšek vytáhl píšťalku a začal hlasitě hrát veselou písničku. Tatínek začal hartusit, ale tu si všiml, že z domů vybíhají lidé, kteří zaslechli melodii. Zákazníci se sbíhali ještě před tím, než začal Fanóškův tatík vyzpěvovat své známé: „Vápnóóó, vápnóóó… vápínko ochozskýýýýý!!!"

Tu tatínek pochopil, že písničky jeho synka přivolají k jejich vozu ještě více lidí, než jeho volání.

A opravdu tomu tak bylo, dlouho potom, po spoustu dalších let, dokud Fanóšek s tatínkem a později s malým Jozéfkem jezdili po kraji, čekaly hospodyně své vápeňáky s písničkou a rády od nich kupovaly vápno. Už z dálky slyšely Fanóškovo pískání a hrkot vápenického vozu. Na kusy vápna měly džbery, plechové kbelíky, a stavěly je do jarní trávy, plné blatouchů a housátek, a vápeňákům i hospodyním svítilo do zad jarní sluníčko.

Tenkrát na podzim se vraceli zpátky po jiné trase a měli na voze ještě pořád ještě dost vápenných kusů, aby je po cestě prodali.

Pěkný den se počal kabonit a od lesa začal foukat vítr. Jeli právě do dlouhého, prudkého kopce, když tatínek ustaraně vzhlédl k obloze: „Tak ti nevím Fano, asi bude pršet. Tady ale nemáme kde pořádně zastavit, snad nás to nechá vyjet navrch, tam musíme vůz zakryt." Fanóšek se sklonil k pejskovi na svém klíně a něco mu pošeptal do ucha. Šotek zbystřil a seskočil z vozu. Proběhl se krátce do stráně při cestě, tam zavětřil a dvakrát krátce štěkl.

Fanóšek vyjekl: „Tato, je zle! Za chvilku začne liják, musíme zastavit hned!" Tatík sice nevěřícně vrtěl hlavou, ale už namáhavě vedl koně k obtížnému zastavení v kopci. Fanóšek seskočil také z vozu a běžel spustit zarážky jeho kol. Rychle začali natahovat smotanou plachtu. A jen co byla plachta natáhnutá, začaly na ni padat první těžké kapky. Tatínek se synkem si natáhli pláště s kapucí a hnali koně jak to jen šlo do kopce a potom dolů do vesnice, kde se schovali i s vozem u známého sedláka.

Když zase vysvitlo sluníčko a oni shrnovali plachtu, povídá tatínek: „Fano, v další dědině zastavíme u řezníka, kópím tři buřty, jeden bude pro Šotka. To psisko nás zachránilo, nás i vápno. Zmoklé vápno by bylo spálené, prská a může vybuchovat. Nedalo by se to prodat, mohlo by nám zničit vůz a splašit koně. Když vápno zmokne, je to nebezpečná žíravina."

Druhý den se vraceli domů a cestou všechno vápno prodali.

Doma potají mrkl tatík na maminku: „Mamo, myslím, že ten náš kluk bude jednó moc dobré vápeňák."

Hana **Šedá**

OPRAVA - SVOZ PDO A PLASTŮ

	komunální odpad	plasty
Listopad	11., 25.	25.
Prosinec	9., 23.	23.

Omlouváme se za chybu v minulém čísle.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji paní, která našla u dětského hřiště můj mobil a odevzdala ho na obecní úřad.

Neveselý Josef

JAK SE ŽIJE V PASIVNÍ DŘEVOSTAVBĚ?

Zveme Vás na návštěvu k nám do Ochoze u Brna 454 v rámci Dnů pasivních domů. Sobota 9. listopadu od 15:00; neděle 10. listopadu: po domluvě; kontakt: 702 279 370

Musilovi

AEROBIC S TERKOU

Cvičení je zaměřené na základy aerobiku, ale i kompletní rozvoj pohybových dovedností. Děti se naučí správnému držení těla, rozvinou svoji flexibilitu, sílu, obratnost a koordinaci prostřednictvím her, říkadel a písniček.

Po – 17:00 - 18:00 (DĚTI 7 – 12 let)
St – 17:00 - 18:00 (DĚTI 3 – 6 let)

V Ochozi u Brna na Sokolovně.

Kontakt:
Tereza Mlejnková, tel. 605 370 939,
e-mail: tmlejnkova@seznam.cz

PŘÍJEMNÉ SETKÁNÍ S PANEM JAROMÍREM PETLACHEM A JEHO RODINOU

Při příležitosti významného životního jubilea pana Jaromíra Petlacha, nejstaršího muže Ochoze, jsme měli možnost dozvědět se alespoň drobné střípky z jeho života. Velice si vážíme vlídného přijetí a milého setkání a panu Petlachovi přejeme pevné zdraví.

Dovolte nám podělit se s vámi o jeho životní příběh, který zaznamenala Karolína Antlová pro Paměť národa.

„Jaromír Petlach se narodil 11. září 1924 ve vesnici Obce, která v roce 1947 zanikla sloučením s Ochozí do jedné obce s názvem Ochoz u Brna. Vyrůstal v katolické rodině a pravidelně se účastnil bohoslužeb v obecním kostele. Chodil do Orla a pomáhal otci s rodinným hospodářstvím. Za války byl totálně nasazen na pracích na Stránské Skále a ve Svitávce, totálnímu nasazení v Říši unikl jen díky nemoci, během které byla jeho skupina přesunuta do Německa. Po válce znovu hospodařil, ale v roce 1948 rodinu postihla kolektivizace. Po velkém nátlaku otec Josef vstupuje do družstva, Jaromír Petlach je zvolen agronomem a později předsedou JZD. Pro kritiku poměrů v družstvu je později vyloučen z jeho vedení, a nakonec ho dobrovolně zcela opouští. Pracoval v Zetoru a ve společnosti Telekom. S manželkou vychoval dceru Lenku a syna Jaromíra. V současné době žije ve svém rodném domě v Ochozi u Brna.“

Citováno ze sbírky Post Bellum, www.pametnaroda.cz, kde naleznete celý záznam.

Eva **Drochytková**

ZE STATISTIK

Do nového školního roku jsme letos přivítali 12 prvňáčků.

V sobotu 9. listopadu se ve 14 hodin v MŠ Ochoz Brna uskuteční vítání občánků, budeme vítat 7 občánku do naší obce.

(oú)

GRATULACE

Naší milované Martince Zichové přejeme k životnímu jubileu hodně zdraví, štěstí, lásky, životní pohody a splněných přání.

Eva a Eva

Ceny inzerce v Ochozském zpravodaji

Barevná inzerce
Formát A4 – 4 000,- Kč
Formát A5 – 2 000,- Kč
Formát A6 – 1 000,- Kč

Černobílá inzerce
Formát A4 – 2 000,- Kč
Formát A5 – 1 000,- Kč
Formát A6 – 500,- Kč

Fyzické a právnické osoby se sídlem v Ochozi u Brna mají slevu 50 % z ceny.

Ochozský zpravodaj - hledáme redaktora!

Kreativní práce, přivýdělek, praxe pro studenty, setkávání se s novými lidmi i tématy... To a mnohem více v sobě obnáší pozice redaktora v Ochozském zpravodaji.

Zkušenosti nejsou třeba, vše se dá naučit. Stačí chuť, odvaha a aspoň minimální znalost češtiny a stylistiky. Máte je?

Nabízíme pravidelnou finanční odměnu, odborné vedení, potvrzení o praxi.

Ozvěte se na zpravodaj@ochozubrna.cz, případně volejte 724 547 252.

Harmonogram zasedání Zastupitelstva obce Ochoz u Brna v roce 2019

11. listopadu
9. prosince

Důležitá telefonní čísla

Hasičský záchranný sbor České republiky: **150**
Zdravotnická záchranná služba: **155**
Policie České republiky: **158**
Městská policie (pro celou ČR): **156**
Integrovaný záchranný systém – jednotné evropské tísňové číslo: **112**
Obecní úřad Ochoz u Brna: **+420 544 212 720**, e-mail: **obec@ochozubrna.cz**
Úřední hodiny na obecním úřadě:
pondělí a středa: 8.00 – 12.00, 13.00 – 17.00
Provozní doba na poště:
pondělí, středa: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 17.00 hodin
úterý: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 15.00 hodin
čtvrtek, pátek: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 16.00 hodin
Doprava raněných, nemocných: **545 538 538**
Hasiči Pozořice: **950 629 111**
Policie Šlapanice: **544 228 002**
Pohotovostní služba – plyn: **1239**
Poruchy el. sítě – dispečink: **800 225 577**
Stavební úřad Bílovice: **545 227 113**
Farnost Ochoz u Brna – P. Mgr. Zdeněk Drštka: **604 461 186**

Spalování suchých rostlinných zbytků

Spalování suchých rostlinných zbytků je povoleno v následujících časech:

středa	14–18 hodin
pátek	14–18 hodin
sobota	9–18 hodin

Dodržujte, prosíme, tyto časy dané obecně závaznou vyhláškou č. 1/2016.

NEJEN FOTBALOVÉ PRÁZDNINY

Letošní léto bylo nejenom krásné a horké, ale pro malé ochozské fotbalisty i velice aktivní.

Více než 60 dětí se v průběhu prázdnin zúčastnilo prvního ročníku příměstského fotbalového tábora, rybářsko-fotbalového kempu a třech předsezónních fotbalových soustřední. A to, že se snad ani chvilku nenudili, vám ukážeme v malé fotoreportáži.

Předsezónní soustřední mladší přípravky v Němčičkách. *Soustřední všem uteklo jako voda a to, že bylo kvalitní a dobře připravené, dokazují vynikající výkony mladší přípravky v podzimní části soutěže.*

Druhý ročník rybářsko-fotbalového kempu *opět proběhl v Bulharech, v nádherných revírech řeky Dyje. Nebylo dne, kdy by se nepodařilo chytit řadu krásných ryb. Všechny úlovky byly až na jednu výjimku vráceny vodě.*

200 km v nohách *– účastníci rybářsko-fotbalového kempu a pak i fotbalového soustředění st. žáků zvolili ekologickou dopravu, šlápli do pedálů a místo autem jeli na kolech. Celkem tak díky vlastní energii překonali vzdálenost více než 200 km.*

Rozhledna Maják Přítluky *– na cestě domů st. žáci nejdříve vyjeli Přítluckou horu, navštívili rozhlednu Maják a pak se na kolech vydali směr Ochoz u Brna.*

Kompletní fotogalerie ze všech pořádaných akcí naleznete na fotbalochoz.cz v menu Reportáže.

První ročník příměstského fotbalového tábora. *Šestnáct malých fotbalistů se jistě nemohlo dočkat třetího srpnového týdne, kdy na ochozském hřišti odstartuje týden plný fotbalu, zábavy a her. Pod vedením kvalifikovaných trenérů a hráčů dorostu Líšně a Zbrojovky pilovali své fotbalové dovednosti ve dvoufázovém tréninku. Zkušené vychovatelky pak pro děti připravily řadu relaxačních i zábavných aktivit. V polovině týdne všichni vyrazili na dobrodružný výlet k jeskyni Pekárna. Organizátory tábora velmi potěšily pozitivní ohlasy jak od dětí, tak od rodičů a již přemýšlejí o druhém ročníku.*

Soustředění mladších žáků a starší přípravky v Jedovnicích. *I těmto dvěma týmům přinesla nová sezóna přestup do starších věkových kategorií. Na svoje nové působení se oba týmy společně připravovaly v Jedovnicích.*

Hřiště v Přítlukách *vytvořilo perfektní podmínky pro intenzivní týdenní přípravu starších žáků. Ještě jednou děkujeme TJ Sokol Přítluky.*

Přátelská utkání *– o tom, co je čeká v nové sezóně, se kluci z oddílu starších žáků přesvědčili ve třech přátelských utkáních. Poprvé si zahráli zápas na celém hřišti.*

Co fotbalista to rybář *– tak by mohlo znít motto starších žáků. Již více než polovina týmu propadla kouzlu rybaření, a tak po tréninku nemohl chybět odpočinek u rybníka.*

SVATOVÁCLAVSKÉ HODY 2019

Foto: Richard Bouda